FŐISKOLAI MAGAZIN XI. ÉVFOLYAM 6. SZÁM MÁJUS

7C

Ursus-kurzus • A Nyers erő • Véget értek Ata viszontagságai a Vadnyugaton

Adamecz Judit: Főiskolánk Nemcsakszépe

Juhász Gyula Napok 2001

Pál Imre fotói

A tartalomból:

Sok vitánk lesz – HÖK-hírek (4)

Nemcsakszép! (7)

Erdélyben jártunk (10)

Ata túlélte Amerikát! (12)

Megérett a Nyers (14)

Gyilkosok éjszakája (20)

In memoriam Douglas Adams (29)

A címlapon:

Márok Attila felvétele (Tordai-hasadék)

A TŰ
Az SZTE JGYTFK
hallgatóinak magazinja
Kiadja az SZTE JGYTFK
Hallgatói Önkormányzata
Felelős kiadó
Döbör András
Főszerkesztő
Molnár Péter
Főszerkesztő-helyettes
Varga Györgyi
Munkatársak: Antal János (fotó) Bardócz Attila (oázis) Bozsó Dóra (terítés, Nemcsakszép) Filák Tamás (filmszínház) Kasza Magdolna (univerzoom) Kiss Réka (fotó) Lukácsi Péter(basszuskulcs) Márok Attila (grafika, címlap) Nánai Mária (miegymás) Maczelka Csaba (lélekmorzsák) Dajka Ádám (internet)
Marketing
Görög Zsolt
Tördelés
Füles Mackó és tsai
Terjesztés
Zajácz András
A szerkesztőség címe
6725 Szeged
Boldogasszony sugárút 6.
tumagazin@freemail.hu
www.extra.hu/tumagazin
Telefon/Fax
(62) 544-759
Nyomás
Engi nyomda
(62) 424-964
Megjelenik 3000 példányban

Az irodalmi rovatot a Fiatal Szegedi Írók Köre támogatja

Alapítva 1990-ben
Eng. szám: B/ISK/198/CS/1992

Szerkesztői levél

Köszönjük Néked... pajtás!

Sajnálom, hogy 2001 májusában itt tartunk, ahol nem igazán kellene. Lassan, de egész biztosan kezdek kiábrándulni a honi sajtóból, sőt magából az újságírásból is. Ez most egy ilyen játék, csak furcsa játékszabályokkal. Ha hatost dobsz nekem, játszhatsz velem, de ha csak 2-est, vagy 1-est, akkor inkább nem vagy a barátom. Frei Tamás és a Magyar Hírlap sem barát. Bocsánatot kell kérnem tőled azért, mert Te felfújtad az én lufimat? Hogy is van ez? Hol járunk? Több millió forintos kérdés, de inkább eszmei az érték. Bajban vagyunk, nagy bajban. Türelmes nép vagyunk. Ez jó is és rossz is. Úgy van ez, mint régen, amikor egyszerre kellett gondolkodni és egyszerre kapott rétest mindenki, mindig csak almását. Most ezerízű rétes van, látszólag. De olyan ez mint *„Szárnyát vagy a combját"* című francia filmben, ahol végül minden ételnek ugyanolyan íze lesz, mert mind műanyagból készül.

Most itthon is ez van. No comment. Nem is éri meg rá több szót...

Amúgy mindenkinek kellemes és „kegyeletteljes" vizsgaidőszakot kívánok, főként a Német Tanszék államvizsgázóinak. Utazzatok sokat és szedjetek össze minél több élményt kedves emberkéim. Búcsúzom tőletek, az újságtól, de olvassátok jövőre is a TŰ Főiskolai Magazint.

Molnár Péter

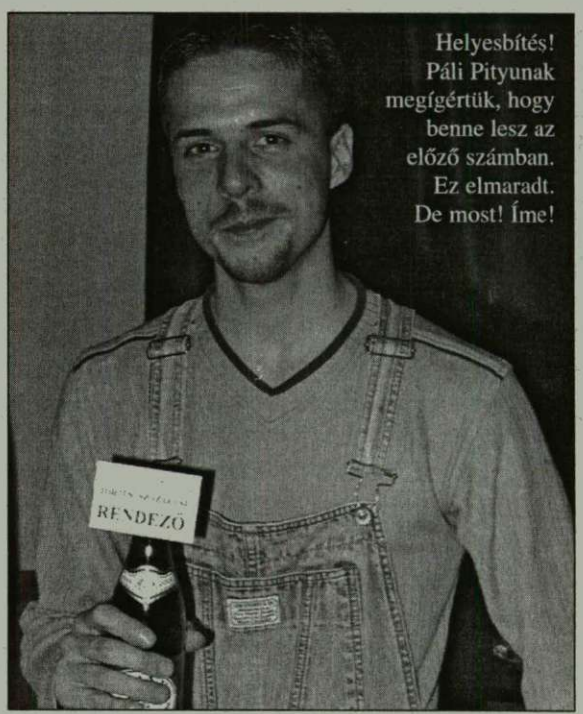

Helyesbítés! Páli Pityunak megígértük, hogy benne lesz az előző számban. Ez elmaradt. De most! Íme!

„Sok vitánk lesz"

Interjú Döbör András HÖK-elnökkel

Az SZTE JGYTFK Hallgatói Küldöttgyűlése május 8-án egyhangúlag választotta újabb egy évre Döbör Andrást a Hallgatói Önkormányzat elnökévé. A régi-új elnököt a választásokról és a jövendő legfontosabb teendőiről kérdeztük.

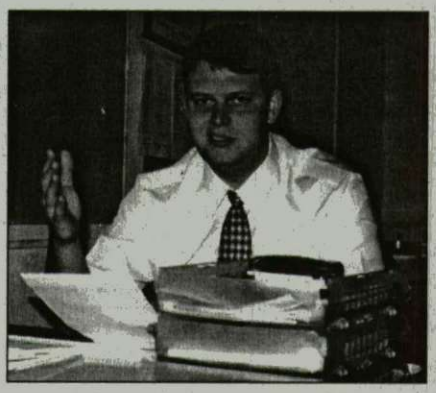

Egy éve, és most sem volt ellenjelölted a HÖK elnöki tisztségre. Ezt hogyan értékeled?

Az értelmezése ennek kétféle lehet. Vagy az, hogy jól végzem a munkámat – ebben reménykedem –, vagy az, hogy igazából senkit sem érdekel a hallgatói közéleti tevékenység. Valószínűleg mindkettő igaz. Elég, ha csak arra gondolok, a TŰ főszerkesztői posztjára sem jelentkezett senki az idén.

A referensi posztokért azért volt harc!

Igen, bár az egyik – a nevét nem árulhatom el – pénzügyi referensi posztra pályázó késve adta be a pályázatát és a szabályok szerint ki kellett zárnunk a „versenyből". Biztosan izgalmas vetélkedés lett volna, ha indulhatott volna Csillával (Kovács Csilla, újraválasztott pénzügyi referens – a szerk.) szemben. A kulturális referensi poszt került idén igazán a fókuszba, Mészáros Csabi „örökségéért" öten jelezték, hogy harcba szállnak, de végül csupán ketten adták be pályázatukat. Úgy látszik a Juhász Gyula Napok, vagy a Gólyatábor szervezésének feladata népszerűvé vált...

Apropó, Gólyatábor. Lehet tudni róla már valamit?

Igen, hogy idén is lesz. Viccet félretéve; az új kulturális referenssel, Vincze Józsival már beszélgettünk róla, az elképzelései tetszenek, lesz nagyszabású vetélkedő, kirándulás, koncertek, diszkó és sok meglepetés, amiről még mi sem tudunk. A szervezés most kezdődik, bárki csatlakozhat, jelentkezni a HÖK-ön lehet Józsinál.

A nyár egyéb feladatai?

Lesz még egy kari tanácsülés, ahol képviselnünk kell a hallgatók érdekeit; előkészítettük az új „Juttatások térítések szabályzatát", a DJB új ügyrendjét az iránymutató kormányrendelethez igazítottuk, és a terepgyakorlatok finanszírozásának reformja is formálódik kezdeményezésünkre, persze sok vitánk lesz még mire a tanács elé kerül.

Mik a leglényegesebb elemei a terepgyakorlatokkal kapcsolatos változtatásoknak?

Az én törvényértelmezésem szerint a hallgatóktól a képesítési követelményekben előírt, kötelező terepgyakorlatokért és kirándulásokért semmiféle pénz nem szedhető. Ez azt jelentené, hogy az étkezési költségek kivételével, mivel arról mindenkinek magának kell gondoskodni, sem a szállásra, sem az útiköltségre pénz nem szedhető be, azt a HÖK-nek és a főiskolának közösen kell finanszírozni. Nos, az elvvel egyetért Galambos Főigazgató Úr is, de a részletekben, t.i. hogy ez mely terepgyakorlatokra vonatkozik, még meg kell állapodnunk.

Évek óta kérdéses a TÁK ügye. Várható változás idén?

Igen. A főiskola költségvetésében lehetőség mutatkozik egy jelentős felújításra a Tamási Áron Klubban. Az a lassú, de szisztematikus munka, amely a folyosók felújításához és asztalokkal-székekkel való ellátásához vezetett, most befejeződhet. Reményeink szerint szeptembertől egy megújult, megnagyobbodott klub várja a hallgatókat, ahol 100-150 hallgató foglalhat egyszerre helyet, fogyaszthatja el italát, ételét, és amely alkalmas kulturális és szórakoztató programok szervezésére is. A Hallgatói Boltot pedig a folyosó-végi szobába helyezzük át, így ők is a „mieink" maradnak.

Akkor lesz munka nyáron is...

Lesz bizony. És az afféle „rutin" teendőinkről, mint a Kredit Kalauz újraszerkesztése és kiadása, avagy a felvételi bizottságokba hallgatótagok beszervezése nem is beszéltünk.

Köszönöm a beszélgetést!

Én is. És kívánok kegyeletteljes vizsgaidőszakot mindenkinek, valamint kellemes nyári szünidőt!

mp

A Hallgatói Önkormányzat május 8-án megválasztott tisztségviselői

Elnök: Döbör András
Kulturális referens: Vincze József
Pénzügyi referens: Kovács Csilla
Tanulmányi referens: Szabó Gábor
Sportreferens: Mazula Zoltán

Nyuhász Jula Gyapot 1002

Juhász Gyula Napok 2001

Április 17-18-19-én ötödik alkalommal került megrendezésre, a már méltán hagyományosnak tekinthető Juhász Gyula Napok, egy rendezvénysorozat, amely megmozgatja főiskolánk apraját-nagyját.

A tavaszi szünet utáni első héten több száz hallgató aktív részvételével kulturális programok, vetélkedők és bulik színesítették hétköznapjainkat.

Kedden a kultúráé volt a főszerep, különböző ifjúsági- és öntevékeny csoportoknak nyílt lehetőségük a bemutatkozásra, este pedig a Hattyas soron kezdetét vette a buli, mely ezután három nap-három éjjel tartott.

Szerdától párhuzamosan folytak a programok, így mindenki kedve szerint válogathatott a kiállítások, a Juhász Gyula szavalóverseny és különböző csoportok rendezvényei közül, továbbá a fő attrakció, a „Legyél te a Csillagszemű Juhász 2001" vetélkedősorozat is elkezdődött.

A versengésről nem tudok a teljesség igényével írni, hiszen ahhoz kevés a hely, továbbá több feladat megoldását nehéz lenne szavakba önteni, mert azokat látni kellett.

A versengés első napja a Díszteremben (és környékén) zajlott, melynek nyitányaként az előző évi Csillagszemű Juhász, Galambos Sándor (kissé döcögős) koronázását láthattuk, ezután felvonult a kilenc juhászjelölt, s az első kupica pálinka után elkezdődött a „harc" az elsőségért, a királyságért, s nem utolsó sorban a királylány kegyeiért.

A nemes küzdelem eldöntésének feladata a kancelláriára hárult, amelynek tagjai többek között népszerű oktatóink közül kerültek ki.

A feladatok igazi próbatételek voltak a juhászoknak és népes nyájuknak, vagyis a csapatuknak. A kilenc jelölt kilenc egyéniség volt, s így egy-egy feladat, bár témakörét tekintve azonos volt, mégis meglepően különböző megoldást eredményezett. A szerdai napon a csapatmunkáé volt a főszerep, s így a nyájukat vezetve, de mégis velük együtt folyt a juhászok küzdelme. Ezen a délutánon a csapatok bemutatkozása után az Igazmondó Juhász meséjét különböző stílusokban, többek között gyurmajátékként, némafilmként, balettozva, musicalben és rappelve is láthattuk, hallhattuk továbbá a király dicsőítését Tinódi Lantos Sebestyén után szabadon, mindezek mellett minden juhász meghódította szíve választottját egy pásztorórányira, és ekkor hódította meg véglegesen a közönség szívét az elcsábított szubrett, Páli „Stefánia" Pityu. Ezen a napon a juhászok táncthetségüket is leleplezték, és sor került az elmaradhatatlan birkanyírásra is. A nap végével még nem dőlt el ki lesz a Csillagszemű, ám az elfogyasztott pálinkák hatására több jelölt is „csillagokat" látott...

A végeredmény:

1. **Áj Láv Juh-ász**
2. Don Yuhas de Marco
3. U2ró Juhász 2.
4. Tokaji Norbi és Csapata
5. Botcsinálta Juhász
6. Eszperente Juhász
7. Kedves Juhász
8. Ricsi Birka Gazdája
9. Nagyhajuh-ász

A szerdai vetélkedő lezárásaként egy fergeteges össztáncra került sor, este pedig más helyszínen, másként folytatódott a buli, az „Ereszd el a hajukat" party keretei között fellépett a Timur Lenk, az Insipid, a Csorda, a Nyers és visszajáró sztárvendégünk, a Kispál és a borz.

Csütörtökön a Topolya sori Sporttelepen ismét több helyszínen folytak a programok, egyrészt különböző sportversenyeken mérhették össze erejüket az erre vágyók, másrészt folytatódott a vetélkedő, amely már valóban a juhászok erejére és talpraesettségére épült. Hallhattuk, hogyan tudnak ostort csattogtatni, továbbá küzdöttek a medvével, és Jánossal a szamárral, aki inkább hátráltatta a juhászokat, mert állandóan „tolatni" szeretett volna.

A feladatok alatt pedig minden csapat legügyesebb főszakácsai megfőzték az elmaradhatatlan pörköltet, és egy igazi szabadtéri bulivá forrta ki magát a csütörtöki nap.

Szóval feladatokban nem volt hiány (kancellárból annál inkább), de itt kell megemlítenem, hogy ez a pár nap a felszabadultság jegyében zajlott, helye volt itt minden őrült ötletnek, s a résztvevők új emberek barátságával is gazdagodtak. Az idei versenyen már kilenc jelölt indult, s lényegesen többen voltak kíváncsiak a küzdelemre, ezzel talán kedvet kapva a következő évben a vetélkedőn való indulásra.

A rendezvénysorozat záróakkordja mi más is lehetett volna, mint egy BULI, melyen fellépett hazai pop együtteseink három „gyöngyszeme", a Csütörtök 12, a V-tech és a Fresh, akikről a zene rovatban még olvashattok véleményeket.

A koncertek után kiderült, ki szerezte a Csillagszemű Juhász 2001 vetélkedő elsőségét elnyerve ezzel a fődíj másik részét, egy hétvégi 15 személyes kirándulást. Az idei versenyen voltak jók és még jobbak, a nyertes pedig Áj Láv Juh-ász és csapata lett, akik a nyereményükből az összes csapatot vendégül látták egy utóbulira, amely a szorgalmi időszak utolsó hetében volt. Itt is tovább erősítette mindenki a Juhász (Gyulás) virtust, s hű maradt a hagyományokhoz...

Szóval mindenki előtt nyitott a lehetőség, s kívánom, hogy jövőre is formálják a csapatok együtt olyan jóra ezt a pár napot, mint amilyen az elmúlt években volt!

Varga Györgyi

Az SZTE JGYTFK hallgatóinak eredményei és díjai a XXV. OTDK-n

Humán Szekció

Nemes Krisztina tört.-müvszerv. IV.évf.

I. helyezés + a KSH Népességtudományi Kutatóközpont és Könyvtár Különdíja

Gyurgyácz Annamária 2000-ben végzett német nyelvt. II.helyezés + SZTE JGYTFK főigazgatói különdíj

Neisz Laura tört.-müvszerv. IV.évf.

III. helyezés + SZTE JGYTFK főigazgatói különdíj

Szendy Laura magyar IV.évf. és SZTE BTK angol IV.évf.

III.helyezés + SZTE JGYTFK HÖK különdíj

Kecskeméti Nóra német-angol IV.évf. SZTE JGYTFK főigazgatói különdíj

Lukovics Rita angol-német III.évf. SZTE JGYTFK főigazgatói különdíj

Hajdú Beáta 2000-ben végzett. SZTE JGYTFK HÖK különdíj

Szabó Annamária 2000-ben végzett. SZTE JGYTFK HÖK különdíj

Tantárgypedagógia, Oktatástechnika szekció

Antal János 2000-ben végzett biol.-környvéd. I. helyezés + a Környztetvédelmi Minisztérium különdíja

Árgilán Viktor Sándor mat.-számtech. III. helyezés

Lesku Katalin technika IV.évf. III.helyezés

Szűcs Eszter 2000-ben végzett biol.-techn. Veszprémi Egyetem különdíja

Pedagógia, Pszichológia Szekció

Széll Éva ének-zene III.évf. II.helyezés

Endrődi Zoltánné ének-zene III.évf. II. helyezés

Testnevelés Szekció

Nemesvári Edit testnev.-rek.III.évf. III. helyezés

Sajtos Bettina testnev.-rek. IV.évf. Pécsi Egyetem dícsérete

Baksa Norbert testnev.-techn. III.évf. Pécsi Egyetem dícsérete

Gratulálunk!

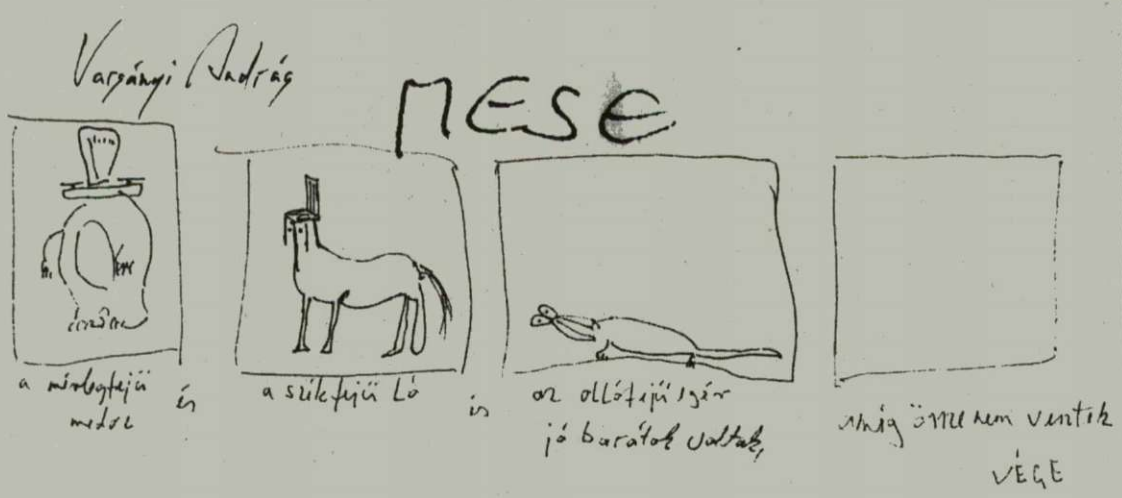

Kedves, természetes és Nemcsakszép!

A Főiskolánk Nemcsakszépe „projektet" (sic!) pontosan egy éve indítottuk azzal a nem titkolt céllal, hogy ország-világ színe előtt bebizonyíthassuk: karunk folyosóin egy átlagos előadási napon legalább egy tucat Fresh együttest válogathatnának össze az arra hivatott szakemberek – ha vennék a fáradságot. Más szóval, hogy a „híresen szép szegedi lányok" közhely esetében a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar oroszlánrészt vállal.

A TÁK-ban megrendezett, tárlattal egybekötött szavazás lapzártánkkal zárult. A legtöbb szavazatot kapott *Adamecz Judittal* munkatársunk beszélgetett.

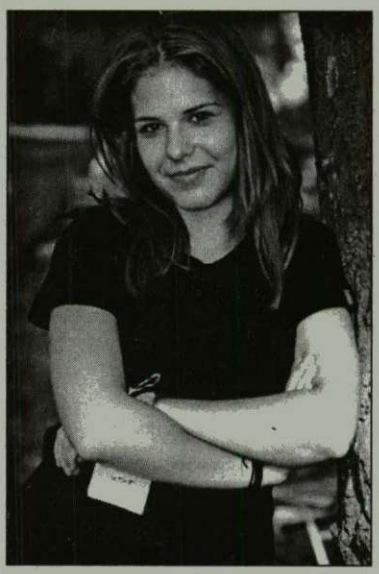

Mesélj magadról.

Szolnoki vagyok, 19 éves, elsőéves matek-technika szakos. Van egy öcsém – vele és édesanyámmal élek.

Milyen érzés Főiskolánk Nemcsakszépének lenni?

Meglepődtem ugyan, de nagyon jó. Nem számítottam rá, és ezért nem is nagyon foglalkoztam a dologgal.

Hogyan érzed: féltékenyek lesznek rád ezután a lányok?

Nem hiszem. Én biztosan nem lennék.

Szóval szerinted nem ad okot a rivalizálás kiélesedésére?

Nem feltétlen, hiszen mindenkit meg lehet unni. Azért, mert én nyertem, úgy gondolom, még nem fognak jobban szeretni.

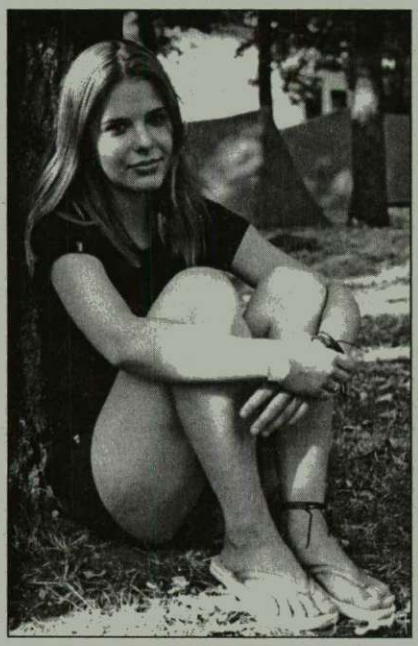

A „Nemcsakszépe" címmel járó jutalomban pizzameghívás is van. Kit fogsz magaddal elvinni?

Barátnőimet, csoporttársaimat.

Fiúk?

Nem. Barátnők, csoporttársak.

Váltsunk témát: gondoltál-e már arra, hogy fotómodellkedj?

Megfordult a fejemben... De komolyan még nem léptem ebben az ügyben.

Honnan jön a belőled áradó természetesség és derű?

Ezt én sem tudom. Az az igazság, hogy az augusztusi fotózásnál szerencsém volt, hogy ilyen jól sikerültek a fényképek. Még csak átöltözni sem tudtam. *(A TÁK-ban látható képek Juditról a Gólyatáborban készültek – a szerk.)*

Hiszel a mesékben és a fehér lovon feléd vágtató hercegben?

Nem igazán... Szóval konkrétan nem, de valami hasonlóban igen.

Játsszunk egy játékot. Mondok egy szót, és mondd el, mi jut eszedbe róla. Család?

Otthon, szülők, szeretet.

Szex?

Hát... az jó!

Buli?

Kell a kikapcsolódáshoz. Hogy mi jut eszembe a buliról? Egyértelműen Szeged. Egyelőre a JATÉ-ba szoktunk járni.

Zene?

Kispál és a Borz. És persze István, a király.

Szeged?

A legtutibb város Magyarországon!

Tanári pálya?

Még nem tudom. Egyelőre nincs bennem hivatástudat. Még csak tizenkilenc vagyok, és el kell végeznem előbb a főiskolát.

Szőkenős viccek?

Lehet, hogy van bennük valami, de nem a természetes szőkékre vonatkoztatva...

Mit jelent számodra a szépség?

Külső dolog, de belülről jön. Mindenkit szépnek talál valaki. Valakit többen.

És te ebbe a kategóriába tartozol?

Azt hiszem... igen.

Végezetül mit üzensz a főiskolás lányoknak, akik talán irigyeid lesznek, és a fiúknak, akik talán még több figyelmességgel fognak elhalmozni?

Legyenek önmaguk.

Egész Tamás

ANNO...

Ha megcsalsz, megnyúzlak!

„... P.M. évek óta vadházasságban élt egy nővel. Gyakran volt köztük veszekedés és P.M. többször megfenyegette az asszonyt, hogy ha egyszer hűtlenségen éri, elevenen fogja megnyúzni."

A nő tartott ugyan a fenyegetéstől, de nem hitte, hogy P.M. tényleg képes lenne ilyen tettre.

Egy hosszú kocsmás nap után P.M. ittasan hazaállított. Az ajtót zárva találta, hosszasan zörgetett, de hiába. Betörte hát az ajtót. Az asszonyt egyedül találta, de P.M.-nek úgy tűnt, mintha valaki kiugrott volna az ablakon. Se szó, se beszéd elkezdte ököllel ütni élettársát, míg az eszméletét vesztette. Majd fellökte az asszonyt a szoba gerendájára, és egy nagy késsel felhasította a mellén a bőrt s nyúzni kezdte.

A nagy fájdalomtól az asszony magához tért, segítségért kiabált. a szomszédok átjöttek a furcsa hangokra, azonnal lefogták a brutális férfit. Az asszonyhoz orvost hívtak, tengernyi darabban hiányzott már a bőr a mellkasán.

P.M-et elszállította a rendőrség és várhatta a bírói ítéletet.

– M –

Szerelem

Újra megszépült a Tisza-part. Jó érzéssel nézem a sétáló időseket és fiatalokat. Érdekes, hogy középkorú embereket alig látni. Még este sem, amikor már lejárt a munkaidő.

Furcsa ez, pedig az ember szinte feltöltődik a város zaja, forgataga, lendülete után e darabka természettől. Feltöltődik és megnyugszik. Mintha életet adna a víz, a part, a zöld fű, a madárhang.

Szívpezsdítő érzés, hogy megteltek a padok. Megpihenő öregekkel, sutyorgó barátnőkkel, egymáshoz simuló, suttogó szerelmesekkel.

Figyelek egy párost. Tudom, nem illendő leskelődni, de nem tudom kiállni, hogy ne nézzem őket néha-néha.

Lassan ballagtak egymás mellett a parton. Megegyeztek egy padban, az egyik legeldugottabb volt, közel hozzám. Leültek egymás mellé. A fiú láthatóan zavarban volt. Talán tizennégy éves lehetett. A lány hasonló korú, arca kipirult és nem tudta hová tenni kezeit.

Beszélgettek, de a zavar nem akart szűnni. Aztán hallgattak és néztek maguk elé vagy a távolba.

Szurkoltam nekik, de mintha csak nőtt volna a zavaruk. Aztán jött az angyali segítség: egy ravasz szellő belekapott a lány szoknyájába és hajába. Kezével a szoknya után nyúlt, a fiú pedig a haja után. Kisimította az arcából és egy apró puszit adott a lány homlokára.

Elmosolyogtam magam. Jóleső emlékek ébredtek bennem a látottak végett.

A fiú és a lány elindultak. Már fogták egymás kezét, s körülöttük minden átváltozott, legalábbis az ő szemükben. Szerelmesek voltak, most először igazán.

– M. –

Honeyrose – cigaretta legális füvekkel

Nos, ilyet még nem láttam. Persze hallottam már róla, meg tudtam is, hogy van, de csak meglepődik az ember, amikor először szembesül ezzel a termékkel.

Először rögtön az jutott eszembe, hogy a gyermekkori rémálmaimat már akkor érdemes lett volna szabadalmaztatni. Egyik ilyen ötletem a villámok begyűjtésére vonatkozott, hiszen ha lenne egy olyan szerkezet, amely tárolni tudná azt az energiát, amelyet a villám ad le, mondjuk egy arra kialakított szerkezetbe, akkor egy-két nyári vihar eltartaná egész Szegedet egy évig. Értekeztem erről a fizikatanárommal, aki kijelentette, hogy ez lehetetlen. Ezek után a biológiatanáromhoz oda sem menten már a másik világot átformáló ötleteimmel. Elég régen eszembe jutott az is, hogy lehetne csinálni egészséges cigarettát, amibe mindenféle vitamint lehetne belecsempészni, csak ártalmatlan füvekből állna, a lehető legkevesebb káros anyag tartalommal. Nos létrejött. Sajnos nem az én szabadalmam alatt, pedig biztos, hogy sok pénzt kaptam volna érte. Van több változata. Gingseng gyökeres, epres, mindenféle. Az alap modell tartalma: orvosi ziliz, rózsaszirom, méz, alma, szirup, mindez egy jópofa hüvelybe szorítva. A doboz tanulsága szerint nem tartalmaz olyan anyagot, amely függőséghez vezethet. Remek! Csak természetes növények. Mire is jó ez? Lehet vele vagizni a gimiben, hogy te már dohányzol, úgy, hogy a szüleid megengedik, a szülőknek pedig be lehet adni, hogy ez tök ártalmatlan, és különben is, örüljenek neki, hogy nem szofit szívsz, mint a többiek. Íze könnyed, kellemes, illata viszont erőteljesen hasonlít a marihuánás cigarettáéra, ezért belső térben nem nagyon érdemes rágyújtani, mert ránk hívhatják a rendőrséget. Hatása semmi nincs, illetve esetleg kis émelygés a gyomor táján úgy a hetvenötödik után, de az már csak egy átlagos füstmérgezés jele.

Lepjétek meg vele dohányzó ismerőseiteket, legalább egy hétig lesz téma a társaságban. Szabad áras, angol termék.

mp

Kalandok Izraelben

Hol is kezdjem? Mielőtt a közepébe vágnék, el kell áruljak valamit. Egy héttel ezelőtt elindultam, hogy meghódítsam a világnak egy szeletét, Izraelt. Jelenleg ott tartunk, hogy csendben figyelek, és belülről bomlasztom a rendszert, ugyanis itt semmi sem olyan egyszerű, mint azt az ember gondolná. Izraelben van jó néhány íratlan szabály, amelyet nem szabad, legalábbis nem túl szerencsés megszegni. Nekem rögtön az első napon sikerült megtanulnom az egyik legfontosabb szabályt: csomagot nem szabad őrizetlenül hagyni. Az alábbi kis történet méltán népszerű már a baráti körben otthon, olvassátok hát Ti is.

Történt tehát, hogy megérkeztem Tel-Aviv repülőterére, melyet első miniszterelnökükről Ben Gurionnnak neveztek el. Gurion apó volt az, aki elhatározta azt, hogy termővé varázsolja a sivatagot.

Szóval megérkeztem, úgy hajnal 4 körül és nagyon örültem annak, hogy itt vagyok. Itt kezdtek el tornyosulni a problémák...

A repülőtér előtt vártam úgy másfél órát a buszra, hogy az elvigyen egy régi ismerősömhöz, Eszterhez, akinél néhány napot vendégeskedtem és segített megoldani problémáimat. A busz tehát nem akart jönni, én pedig egyre fáradtabb voltam és egyre jobban vágytam egy puha ágyra. A busz megjött, én pedig felszálltam rá, ahogy kellett, majd elindultam Tel-Aviv egyik külvárosa felé. Hod Hasaron előtt ébredtem fel, ezért eléggé kába voltam, amikor leszálltam a buszról és elindultam a ház felé, amelynek ablakából Eszter már integetett. Egy aprócska dolgot felejtettem csupán el, ez a nagy, fekete hátizsákom volt, amely a busz csomagterében maradt. Tudni kell, hogy itt Izraelben – megjegyzem, teljesen jogosan – paráznak az emberek mindenfele magára hagyott csomagtól és ismeretlen tárgytól. A félelmüket úgy oldják fel, hogy amint találnak – valami ilyesmit – azt felrobbantják. Van egy gép, amely magába fogadja a csomagokat, szelíden átöleli és megsemmisíti őket. Ez várt tehát az én poggyászomra. Szerencsére Eszter jobban észnél volt, mint én, így elkezdett telefonálgatni Haifa autóbusz állomására, hogy ne robbantsák fel a csomagot. Ekkor nyolc óra sem volt még, de közölték, hogy a busz csak 9 után fog megérkezni majd Haifára, akkor kellene érdeklődni. Eszternek dolgozni kellett mennie, 9-kor pedig pont a buszon ült, tehát rám hárult az a feladat, hogy utána telefonáljak a csomagomnak. Eszter felírt nekem egy papírra néhány fontos kifejezést, így könnyedén megküzdöttem az Izraeli bürokráciával, ugyanis aki tudott angolul, annak nem tartozott a hatáskörébe a dolog, akinek pedig beletartozott, az nem tudott angolul. Tiszta sor. Vagy öt percig kapcsolgattak, míg végre egy konferenciabeszélgetés keretén belül sikerült megértetnem magam. Megtalálták a csomagot, tehát gyorsan el kellett utaznom Haifára, hogy elhozzam onnan. Haifa gyönyörű város lehet. Nem sokat láttam belőle, de az megfogott. Nem csak a tengerpartja szép, de különlegesek a sziklába vájt, vagy abból kinőni látszó házak, és a buszpályaudvar. Ez utóbbi azért, mert az ott dolgozók sem tudják, hogy mi merre van. Én most már igen. Az elveszett csomagokért az érkezési oldallal szemben lévő szürke épületbe kell menni, első emeletre a lépcsőn fel, jobbra az utolsó előtti ajtó. Jól jegyezzétek meg! Ez a történet végül heppy enddel zárult, de ezután jöttek csak a megpróbáltatások, amelyek nem értek véget. Most persze egy kicsit még negatív hangulatban vagyok, de ez nem is csoda, 3000 km-re a hazámtól, az ismerősöktől, de legfőképp a kedvesemtől. Ilyenkor érti meg az ember igazán, hogy mik a fontosak a számára, és hogy mennyire tud ragaszkodni kicsi és nagy dolgokhoz is. Ezért is jó persze utazni. De ne kövessetek el egy olyan baklövést, mint én: elindulni a szeretett személy nélkül.

Azért utazzatok sokat a nyáron, és írjatok nekem:
vilag-jaro@freemail.hu

Ursus-kurzus

Avagy III. éves töris kirándulás Erdélyben

Április 24-én, kedden reggel végre elindult népes csapatunk, a harmadéves történészek serény hada, hogy az előtte álló négy napban Erdélyt meghódítsa. A kirándulás, melyre elsőéves korunktól vártunk, rövidre, de annál tartalmasabbra sikerült.

Első nap 14 órás utazásunkat – egy temesvári sétával megszakítva – már kissé nyűgösen viseltük, de végre éjjel féltizenegyre megérkeztünk Magyarfenesre, s egy csoda lakomával feledtettük fáradalmainkat, s az utazás során ért megpróbáltatásainkat. Itt kell megemlítenem, hogy buszaink szerencsére jól bírták a kiképzést, ugyanis a mögöttünk hagyott néhány száz kilométert igen érdekes útviszonyok között tettük meg. Keskeny és időnként hiányos utakon szeltük át Erdélyt, miközben néhány megdöbbentő kép tárult a szemünk elé. Átutaztuk például a befejezetlen palota-méretű házak falvain, amikről később megtudtuk, hogy ezeket a szerénynek egyáltalán nem nevezhető lakokat az infláció miatt gazdáik soha nem tudják befejezni, s mint tapasztaltuk előbb-utóbb az enyészet martalékává válnak.

De térjünk vissza az első estéhez, s érkezzünk meg Tordaszentlászlóra, vagyis abba a kétutcás faluba, ahol különböző családoknál voltunk elszállásolva. A falu, szállásadóink, s Copfos Laci vendéglátó objektuma a későbbiekben még rengeteg élménnyel gazdagított bennünket.

Egy kiadós pihenés és a reggelihez járó pálinkák elfogyasztása után elindultunk a Tordai-hasadék meghódítására. Kalandos túránk nem fogott ki rajtunk, s a nap hátralevő részében Tordát és Torockót, egy kedves kis magyar falut is bejártuk. Mindezek után még Szent László 'érméket' is gyűjtöttünk a kukoricásban, s ismét egy lakoma várt ránk.

Szállásunkra visszatérve rövid regenerálódás után kezdetét vette az esti őrület, s megszálltuk a már említett Copfos Laci objektumát. Fogyott a pálinka, folyt a sör, bokánkban tűz égett, s hajnalig nótázva-táncolva mulattuk át az éjszakát. A buli végével egy 'hatalmas rejtély' vetődött fel néhány emberben, vagyis hogy hol van a szállás, melyik utcában (a kettő közül), melyik házban? Mindenki megnyugtatására írom, az utolsó két bolyongó lélek is másfél órás „séta" után végre nyugovóra tért.

Harmadik reggel – félretéve fáradalmainkat- várt ránk Kolozsvár, melyet igyekeztünk az előttünk álló rövid idő ellenére minél jobban felfedezni, és emlékezetünkbe vésni. Furcsa volt a hajdani magyar utcákon sétálni, ahol a padoktól kezdve minden román nemzeti színben „pompázott". Ellentétes érzések voltak bennünk, egyrészt tehetetlen düh, másrészt a város varázsa, és sok-sok emlék káprázata.

Koraeste indultunk vissza Tordaszentlászlóra, s csak kevés emberen lett úrrá a fáradtság, a többiek pedig ismét bevetették magukat a már említett objektumba, s egy igazi búcsúeste kerekedett... Majd ismét felütötte a fejét az előző esti rejtély, amelyet néhányan még mindig nehezen tudtak megoldani, pedig már szerdán is másfél óra állt rendelkezésükre, hogy feltérképezzék a falut...

Hazaindulásunk reggelén, pénteken már nem tudtuk palástolni fáradtságunkat, s a mögöttünk lévő napok nyomait, de Nagyenyedre még betértünk, azután azonban Szeged volt a végállomás. Ennyi fért bele a négy napba, amely főiskolás éveink egyik legjobb élménye volt, ha Te kedves olvasó nem jártál még Erdélyben, mindenképpen pótold, ha pedig töris vagy, tanácsolom, hogy semmiképpen se hagyd ki a harmadéves kirándulást!

Varga Györgyi

Don Yuhas de Marco égen-földön keresi hűtlen görbe botját, melyet április 18-án (szerda) este hagyott el a díszteremben. A megtalálónak magas jutalom!!! Tel.: (30) 354-7555

Egy kirándulás képei

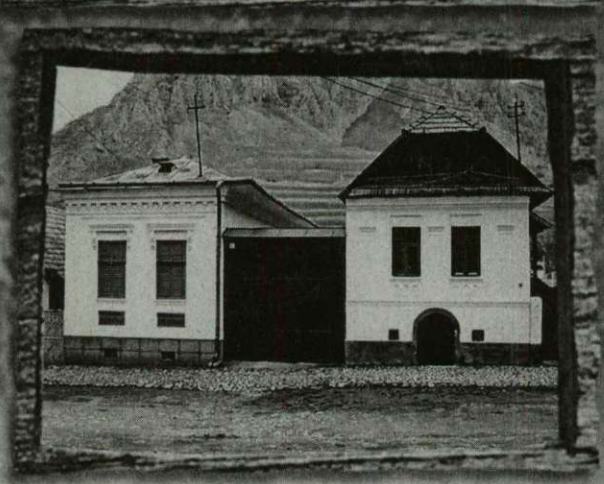

Egy magyar diák viszontagságai a vadnyugaton

(4. rész)

Colorado fotogén feketemedvékkel és szarvasokkal fűszerezett hegyeiből busszal pár óra Utah állam sivatagos, kanyonok által felszabdalt földje, és már kezdődhet is a nagy kaland – Stoppal bejárni az említett állam déli, illetve Arizona északi részének legvarázslatosabb tájait, nemzeti parkjait mindössze két rövid hét alatt. Bakancsom tükör jellegűre kopott talpa a megmondhatója, hogy a tizenöt nap alatt hány mérföldet gyalogoltam le, de tény, hogy rögtön az első huszonnégy órában rá kellett döbbennem arra, hogy az amerikaiak nem szeretik a stopposokat. Utaztam németekkel, akik barátságos magatartásukkal és segítőkészségükkel rácáfoltak a nációról alkotott, nem éppen kedvező előítéleteimre. Svájciakkal, akik lázas igyekezettel próbáltak helyet szorítani nekem és hátizsákomnak a tetőig pakolt autóban. Olaszokkal, akik utálták az Egyesült Államokat, de valamilyen úton-módon le kellett jutni Mexikóba. Franciákkal, akik annak ellenére megálltak és felvettek, hogy már négyen szorongtak a járműben. Navajo indiánokkal, akik mosolyogva intettek, hogy ugorjak fel a platóra és csak verjem nyugodtan a vezetőfülke horpadt-kopott tetejét, ha le szeretnék szállni. Természetesen európai ősökkel büszkélkedő amerikai is akadt (egy darab a két hét alatt!), aki észrevett az útmenti porban... Mint elmondta, az a baj az amerikaiak 95%-val, hogy fenntartás és gondolkodás nélkül mindent elfogadnak és elhisznek, amit a média sugároz. Ha tehát egy törvénytisztelő átlagamerikai megnéz egy idétlen filmet, ahol az autóstoppos egy piromániás tömeggyilkos, és ráadásul a forgatókönyvíró fáradt agya pedofil és nekrofil hajlamokkal is felruházta a szerencsétlent, teljesen biztos, hogy soha nem fog megállni az út mentén integető gyanús alakoknak. Ezek után már könnyű volt e l -

> „Nézd a szemét, George. Ez tömeggyilkos. Taposs a gázra!"

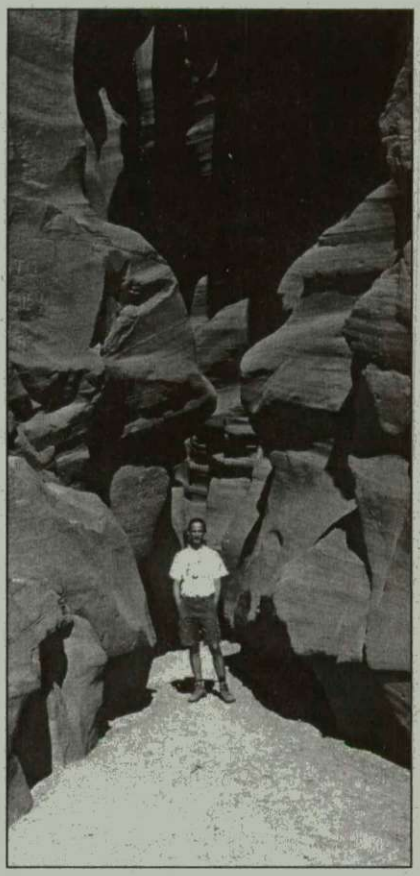

A szerző az Antilope-kanyonban

Bryce-kanyon

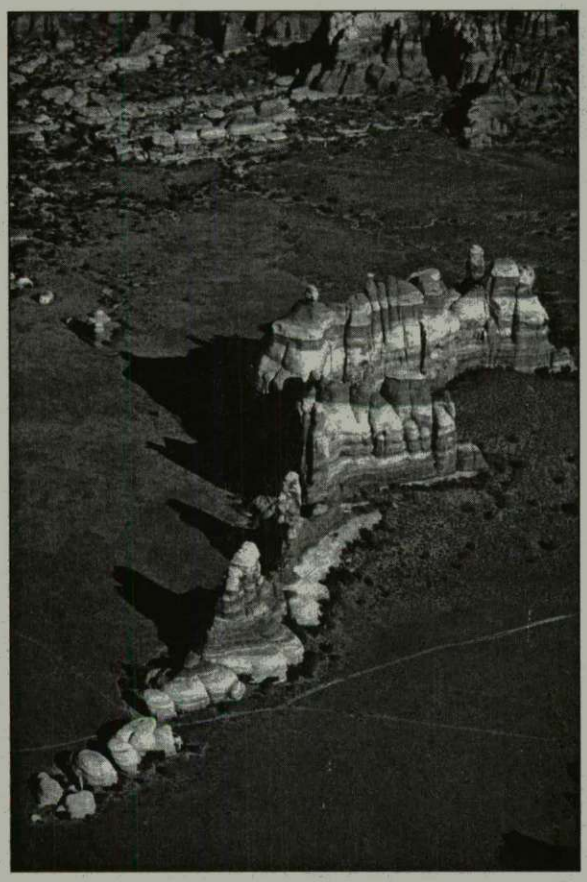

Canyonlands

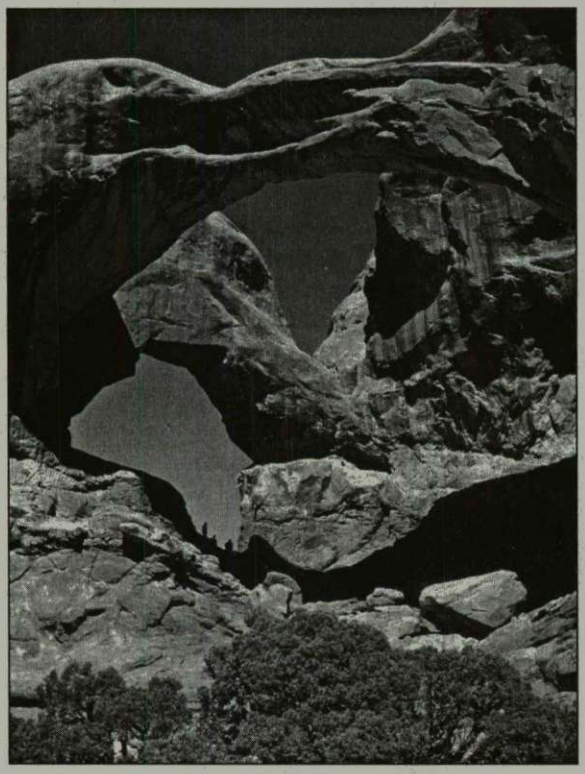

Arches

képzelnem egy röpke párbeszédet a mellettem elszáguldó autókban: „Nézd a szemét, George. Ez tömeggyilkos. Taposs a gázra!" George megborzongva nyomta padlóig a pedált, én pedig tovább poroszkáltam egy embernyi hátizsákkal a hátamon, egy kisebb zsákkal a mellkasomon, egy fényképezőgéppel az oldalamon, egy sátorral a kezemben és a kegyetlen, sivatagi Nappal a fejem fölött.

Az Arches Nemzeti Park vörös homokkőből megálmodott sziklaíveihez, -hídjaihoz, -szivárványaihoz egy Brinkman nevű német házaspárnak köszönhetően kényelmes autóval látogattam el, ami egy egész éjszakán át tartó gyaloglás után kellemes kárpótlás volt. A víz és a szél álltal kifaragott fantasztikus alakzatok gyorsan feledtették velem kialvatlanságomat és éjjeli kétségbeesésemet. Másnap a szomszédos Canyonlands Nemzeti Park csodálatos, labirintusszerű világáról készíthettem légifelvételeket, és a lélegzetem is elállt mind a színpompás látványtól, mind a kis, hatszemélyes repülőgép pilótájának manővereitől. Nem volt olcsó mulatság, de minden egyes centet megért, hiszen gyalog bejárni azt a megyényi területet úgy, hogy el ne tévedjek abban a sziklaútvesztőben, amelyhez képest Minotaurusz labirintusa játszótér volt, reménytelen vállalkozás lett volna. Alattam a látóhatárig húzódtak azok a kanyonok, amelyek egykor rejtekhelyet biztosítottak olyan híres – vagy inkább hírhedt – törvényenkívüliéknek, vadnyugati pisztolyhősöknek, mint amilyen Butch Cassidy vagy Jesse James volt. Következő állomásom a nehezen meglelhető Parowan Gap volt, ahol 1200 éves anaszázi sziklarajzokat csodálhattam meg, majd továbbálltam a Bryce Canyon Nemzeti Park felé. A kanyon vörös, rózsaszín, fehér és sárga sziklatornyai legendák kővé vált emberi alakjait idézik fel, és közöttük barangolni olyan volt, mint elrepülni a mítoszok világába. A Coral Pink Sand Dunes rózsaszín homokdűnéi után a két állam határán található Antilope-kanyon következett, amelynek egymásra hajló falait a magasból besurranó déli napsugár égő narancssárgára festi, a fény és az árnyék játékának köszönhetően pedig úgy hullámzik a szűk kanyon, mintha nem is szilárd kőzet lenne. A Monument Valley égbe nyúló sziklaszigeteit úgy gondolom mindenki ismeri... ha nem a John Wayne-féle westernfilmekből, akkor a Marlboro-reklámokból biztosan (Sosem értettem, hogy mi köze lehet a ciginek a végtelen arizonai tájhoz...). Végül megérkeztem a világhírű Grand Canyon Nemzeti Parkba, és végignézhettem életem egyik legszebb napfelkeltéjét a hatalmas völgy peremén ülve, sötétkék viharfelhők alatt dideregve. A Colorado folyóhoz sajnos már nem volt időm lezarándokolni, hiszen már aznap este buszra kellett ülnöm, hogy 52 órával később elmacskásodott végtagokkal gyalogoljak bele a New York-i esőbe.

Happy end

ATA

(a szerző fotóival)

„A zenekar hangulata mindig a perspektívától függ."

A NYERS erő

A Juhász Gyula Napok talán legütősebb bulija a szerdai, Etelka sori Sportcsarnokbeli koncertsorozat volt, ahol többek között a szegedi Nyers zenekar is színpadra lépett. Miközben a háttérben már javában zenéltek Kispálék, Czutor Zoltánt, az együttes frontemberét faggattam. Szerencsére a diktafon rögzített minden szót, így most mindenki olvashatja az akkor elhangzottakat. Íme!

A közhely szerint: egyszer fent, egyszer lent. Ha visszatekintesz a zenekar eddigi pályafutására, mikor volt a Nyers a legsikeresebb?

A csúcson még nem voltunk szerintem, viszont az idei év eddig nagyon jól alakul, tehát most mindenképp emelkedő tendencia van. Pár hónap óta egészen jól megy nekünk, egyre jobb lehetőségeink vannak, olyan jó dolgok történnek velünk, amilyenek korábban még soha. Egyszer volt már egy ilyen periódus a második, *„Béna"* című lemezünk megjelenésekor, de utána gyorsan kimentem Amerikába. Ki tudja, mi történt volna, ha itthon maradok. Ettől függetlenül nem bántam meg, hogy akkor úgy döntöttem.

Talán a „Mi, rendes emberek" kapcsán kaptátok eddig a legnagyobb médianyilvánosságot. Elég furcsa szituáció, hogy pont arról gondoljátok, hogy rosszul szól.

Az új lemeznek szerintem még nagyobb sajtóvisszhangja lesz, de persze ez még folyamatban van. Visszatérve a kérdésre, az előző album számai nekünk nagyon tetszenek, viszont tényleg nagyon rosszul szólnak. Nekem fáj hallgatni! Szerintem az új lemezen nem jobbak a számok, csak most élvezhetőek, hallgathatóak. A stúdióban a hangmérnökön múlik minden, ő az információ birtokosa. Ha nem konstruktív és nem szereti a zenekart, akkor mi ott hiába csinálunk bármit is. De nem akarom nagyon bántani szegényt...

Milyen a médiához való viszonyotok?

Itt Szegeden ezt nem lehet érezni, de Pesten a népszerű Est FM, a Rádió Bridge – és most már a Rádió 1 is – fölkarolt bennünket. Ennek hatására a fővárosban és környékén ugrásszerűen megnövekedett a koncertjeinken a nézőszám, de úgy négy-ötszörösére. Jó lenne, ha ez országos szinten is így menne!

A fővárosközpontú zeneiparban mennyiben jelent hátrányt az, hogy szegediek vagytok?

Egyetlen hátránya van annak, hogy nem vagyunk Pesten: ha például behívnak egy rádióinterjúra, akkor az nekünk hat órába kerül, míg ha pestiek lennénk, akkor csak harminc percbe telne. Sok időt, energiát megspórolhatnánk vele, ha felköltöznénk. Annyiban viszont előnyt jelent a vidéki lét, hogy itt lehet tudni, hogy mi a helyzet, sokkal nagyobb az ember

> ugyanabba a hibába esett bele, mint a Király: elhitte, ami történik körülötte, küldetéstudata van, és komolyan veszi magát

rálátása az eseményekre. Pesten minden van, ezért ott egy csomó tévelygő ízléstelenség is hódít. Valószínű, hogy ha Pesten nőttem volna fel, akkor vagy ilyen Ganxsta Zolee-s csávó lennék, vagy szoláriumozott, aranyláncos faszi.

Milyen a viszony köztetek és a magyar zenei élet többi szereplője között?

Nem vagyunk senkivel sem rosszban tudomásom szerint. Persze van, akit nem annyira szeretünk: például Ákost, de vele sem vagyunk haragban. Szerintem azok az emberek szeretik Ákost, akik szükségesnek tartják mindig és mindenütt megjegyezni, hogy „én igényes zenét hallgatok", pedig mindenki látja rajtuk, hogy nem. Ő ugyanabba a hibába esett bele, mint a Király: elhitte, ami történik körülötte, küldetéstudata van, és komolyan veszi magát.

Hogyan kerültetek a *Pizzás* című filmbe?

Egyszerű volt, egyik barátom a rendezője. Ő kért fel, hogy csináljunk hozzá zenét. A film végén, a stáblista alatt megy az a dal, ami az új lemezünkön is szerepel, de én írtam hozzá a kezdőzenét és az instrumentális részeket is. Augusztustól már a mozikban hallhatjátok az eredményt. Egyébként az egész zenekar feltűnik a filmben egy pillanatra, de nincs komoly szerepünk.

Egy interjúban azt nyilatkoztad, hogy arra törekedsz, minél színesebb zenét játsszatok. Milyen meglepetések várnak még ránk?

Komolyan mondom, hogy nem tudom. Majdnem mindig a stúdióban dől el a hangzás. Nyilván van egy csomó alapötlet, viszonylag kidolgozott számok, de sok dolgot a stúdióban teszünk hozzá, pontosan olyanokat, amik a hangulatát adják meg a dalnak. Akkor találjuk ki, hogy ide kéne egy kis hegedűszóló, oda meg egy női vokál. Soha nincsen előzetes koncepció, ez különböztet meg bennünket a diszkócsapatoktól. Az a koncepció, hogy ötlet van.

Mit lehet látni a Nyers jövőjét mutató varázsgömbben?

Tervezzük, hogy csinálunk egy „bedugatlan" Nyers lemezt az előző négy album anyagából. Ezen a méltatlanul háttérbe szorult számokat megcsináljuk unplugged változatban. Ha minden igaz, ez ősszel elkészül. A tervünket már megbeszéltük az Est FM-mel, ők vállalnák a kiadását. Tavaszra talán elkészül az új nagylemez is. Már van három-négy új számötlet, gyorsan írni kell hozzá még tízet, és már kész is.

Ha százalékosan értékelned kéne a zenekar eddigi teljesítményét, milyen számot mondanál?

Ez mindig a pillanatnyi lelkiállapot kérdése. Most jó a zenekar hangulata, de ez mindig a perspektívától függ. Mindegy, hogy az ember éhezik és fagyoskodik, ha tudja, hogy öt perc múlva bemegy egy meleg szobába, finom foszlós kalácsot eszik majd, lefekszik, és utána alhat két napig. Sokkal jobban érzi magát így, mintha pontosan ugyanabban a helyzetben lenne, de tudná, hogy mindjárt belökik a jég alá. A zenekar mostani helyzetét inkább az előbbi esethez hasonlítanám.

Lukácsi Péter
(Fotók: Pál Imre)

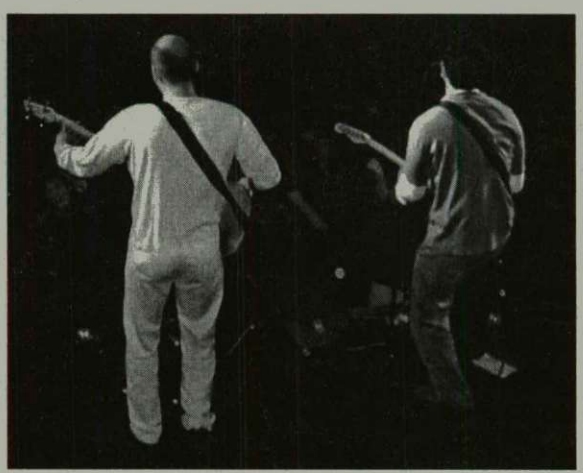

Mennyből a (nem) angyal...

Dido: No Angel

Az angol énekesnő neve hallatán ma még kevesen csettintenek elismerően, ezért talán érdemes azzal az úriemberrel kezdeni, aki az egész civilizált világgal megismertette Dido-t. Ez az ember: Eminem. Egyik dalához Dido lemezéről választott egy rövid énekmintát. Konkretizálva az üzletet: a *Stan* című dalba került refrénként a *Thank You* kezdő pár sora: „Kihűlt a teám. Azon tűnődöm, minek keltem ki az ágyból egyáltalán..." Itt indult az egész sikertörténet, addig csipkerózsika-álmát aludta a debütáló *No Angel* korong.

Most, hogy már mindenki képbe került, néhány szót magáról a lemezről. Szögezzük le egyből, hogy remekül hangszerelt, igényes popzenét kap a lemezvásárló a pénzéért! Dido (akinek egyébként ez az igazi neve) képzett hanggal rendelkezik, és a legjobb szigetországi hagyományokat folytatja. A lemez hallgatásakor több előadó is eszünkbe juthat: például Sheryl Crow, Natalie Imbruglia, vagy a Cranberries énekesnője – de ez egyáltalán nem azt jelenti, hogy jellegtelen, sablonos utánzat lenne.

Aki szereti a dallamos, de nem direkt slágernek írt középgyors dalokat, annak be fog jönni a *No Angel*. (Meg nagyjából mindenkinek, aki meghallgatja egyszer.) A remek számok közül személyes kedvencem a *Don't Think of Me*. A lemezről az első nagy siker a *Here With Me*, mely az európai slágerlistákon tanyázik, persze ott Dido-nak nincs akkora versenytársa, mint nálunk Csonka András vagy Zámbó Imre nevű énekes, aki halottan még népszerűbb, mint életében.

elpé
BMG

Osztályzat: 1 2 3 4 5

Samplerek minden mennyiségben

Fatboy Slim: Halfway Between the Gutter and the Stars

Az elektronikus zenékkel való ismerkedésem egy korai fázisában egy ismerősöm elkottyantott egy nevet – Fatboy Slim –, mint hallgatásra érdemes előadót. Aztán néhány év múlva volt egy videoklip, a *Rockefeller Skunk*, amely a hozzá társuló zenével osztatlan sikert aratott azon barátaim körében is, akik mindezen zenei vonulattal – nevezzük mondjuk nem hangszeres zenének – eddig hadilábon álltak. Nos, a samplerek mestere ismét csinált valami hallgatásra érdemeset, bár

Az új album tipikus Fatboy Slim, ugyanis semmiben nem hasonlít az előző Fatboy-albumoka. A tendencia lekövethető: az arc mindig valami teljesen újat akar alkotni, és ez értékelendő. Ez azért nem lett akkora nagy durranás, mint a *You've come a long way baby*, egy „sláger" van csak rajta, a *Sunset (Bird of prey)*, ami azért amellett, hogy sláger, jó is. Egyébként annyi maradt a korábbiakból – és ezek szerint a hasonlóság tekintetében mégiscsak tévedtem –, hogy a röpke hatvankilenc percbe sikerült belesűríteni ismét elég sok mindent: ha a változatosság alapján kellene megítélni egy előadót, akkor Fatboy valószínűleg nyerne, nincs két hasonló szám ezen az albumon se, akár a korábbiakon. Örömmel állapítottam meg, hogy az a legalább tíz másodperces rész, amely eddig szintén minden albumon volt – az a rész, ami miatt egyszer biztos, hogy léptetni kellett egy kicsit a zenén: a *Rockefeller Skunk*-ban levő hosszú berregés, a mixes albumról – az *On The Floor At The Boutique*-ról – pedig a *Disco Dancer* mix, na ilyen rész most nincs hál' Istennek. Helyette egy hangulatilag – de nem zeneileg – egységes albumot kaptunk, amihez mindenkinek csak nagyon jó szórakozást kívánok!

daadi

Osztályzat: 1 2 3 4 5

(A szemnek) A fülnek

FHM Ajándék CD

Az FHM férfiaknak szóló trendmagazin áprilisi számához járt ajándékba egy CD-lemez. A világ 100 legjobb nője – olvashatjuk a borítón, de ez ne tévesszen meg minket: Pamela Anderson, Liptai Claudia, Jennifer Lopez, Erős Antónia és a többi híres & szexi sztár képe mellett hangzóanyag is szerepel a korongon. (A számítógéppel nem rendelkezők örömére.) Bár a képek is beszédesek, a zenei rovatban „sajnos" a dallamok élveznek elsőbbséget.

A kereskedelmi forgalomba nem hozható CD négy aktuális magyar dalt tartalmaz. Az előadók név szerint: Animal Cannibals, Sub Bass Monster, Heaven Street Seven, FreshFabrik. A szerkesztési elv? Egy kis ilyen, egy kis olyan.

Az Állati Kannibálok a gagyi német *Hangya a gatyában* filmopushoz készült, megegyező című dalukkal képviseltetik magukat. A szám szövege jelenetről jelenetre követi a mozi történéseit, így sikeresen elkerülhetjük a filmszínházak környékét is. Megkockáztatom, nem ez lesz a fiúk legmaradandóbb alkotása. A hip-hop irány másik képviselője Szabolcs, a gyulafirátóti szörny. Dalának címe *Özönvíz*. „Jöjjön hát az ár, jöjjön a vízözön!" – mondja a refrénben, talán épp a tiszai események hatására. A nóta lényege: az özönvíz elpusztítja az emberiséget, és – Szabi szerint – meg is érdemeljük.

A harmadik felvétel a *Mozdulj*, a HS7 előadásában. Érdekesség, hogy nem az album verziót élvezhetjük, hanem a Neo által remixelt változatot. Nincs nagy különbség, vagy még inkább: semmi. Utolsóként a FreshFabrik jut szóhoz, akik megkísérlik a lehetetlent: befutni, azaz kifutni a zenevilágpiac tengerére. A legújabb album címadó dalába, a *Drive My Hand*-be kóstolhatunk bele az FHM segítségével, és akinek a Faith No More zenéje bejött, annak ez is tetszeni fog.

Summázva a dolgot: dicséretes vállalkozás az ajándék cédé, de ne várjátok, hogy ettől a lemeztől lesztek jobb emberek. Szabinak van igaza.

pekka
www.fhm.hu

Osztályzat: 4

A 22-ES CSAPDÁJA

A megkerülhetetlen dalok otthona

1. ***EMMA BUNTON what took you so long?***

2. NELLY FURTADO i'm like a bird
3. BERY & VÁCZI ESZTER egyedül
4. DEPECHE MODE dream on
5. KISPÁL ÉS A BORZ hang és fény
6. ÁKOS mindenki táncol
7. SADE king of sorrow
8. YONDERBOI road movie
9. GORILLAZ clint eastwood
10. THE OFFSPRING want you bad
11. MORCHEEBA world looking in
12. FATBOY SLIM weapon of choice
13. NYERS fényre csúnyuló lányok
14. DIDO here with me
15. ***R.E.M. imitation of life***

16. GANXSTA ZOLEE döglégy for prezident
17. MADONNA what it feels like for a girl
18. ANASTACIA cowboys & kisses
19. CRAZY TOWN butterfly
20. JENNIFER LOPEZ play
21. AEROSMITH jaded
22. WHEATUS teenage dirtbag

Popsajt

„Mindent bele, a füledbe be!"

Kezdetben vala a bakelit lemez, és láttuk, hogy ez jó, mert kedvenc előadóink dalait hallgathattuk a lemezjátszón. Ám később azt is tapasztaltuk: valahogy mégsem az igazi. Hiába pörgött-forgott az a bizonyos fekete lemez, nekünk különleges vágyaink voltak. Ha például nem szerettük a B oldal első két dalát, és egyből a harmadikkal óhajtottuk kezdeni az akusztikus gyönyört, akrobatikus ügyesség kellett a megfelelő barázda eltalálásához. S hogyan tudtunk volna házilag hangot rögzíteni arra a bakelitdarabra? Sehogy. Ezért volt nagy szám a kazetta, azaz az MC.

A magnetikus erő tartotta egyben a felvett hangokat, mi pedig a *Poptarisznya* magnós blokkjából kitűnő minőségben rögzíthettük Rick Astley, Kylie Minogue, a Bros és a Milli Vanilli dalait. Csakhamar kiderült azonban, hogy a kazetta sem tökéletes megoldás. Oké, már akár saját énekünket is fel tudjuk venni a szalagra, de a számok között még mindig nem tudunk kedvünk szerint ugrándozni, meg persze a minőség is lehetne még jobb: szükség van tehát egy új hanghordozóra. Ekkor (1982-ben) jött a compact disc.

Nyugat-Európában a cédé mára teljesen átvette a hatalmat, nálunk az MC csak fokozatosan szorul háttérbe. Darabszámát tekintve még mindig több műsoros kazetta fogy, mint cédé: ez jól mutatja, hogy a zenekedvelők többségének sajnos még mindig luxus a CD-lejátszó.

Sokan azt gondolhatják, hogy itt a mese vége, pedig. Ha nyitott füllel járunk-kelünk, mindenhol az mp3-ról hallunk. Érthető a lelkesedés, hisz ez nem más, mint számítógép által viszonylag kis méretűvé tett zeneformátum. Amennyiben rendelkezel computerrel és saját cédékkel, akkor azokat mp3-má alakítva több órányi zenei anyagot állíthatsz össze. Ez olyan érzés, mintha saját rádióadót üzemeltetnél! S akkor még nem is említettem az internetet, ahonnan rengeteg zenét lehet ingyen (esetleg jogtalanul) letölteni. (Na, most már említettem!) Természetesen az elektronikai cégek sorra dobják piacra hordozható mp3-lejátszóikat, melyekkel közel CD-minőségű zenét hallgathatsz – akár kocogás közben is, mert ez biztos nem ugrál, mint a CD. Szóval itt a Kánaán! Ezért az utolsó megjegyzésért majd kiröhög az utókor, de 2022-ben ők is nosztalgiával tesznek fel egy compact disc-et, ha lesz még egyáltalán olyan ketyere, amibe belefér.

dj pekka

Mit szólt a főiskolás publikum a Fresh produkciójához?*

„Azt hittem, hogy egy kicsit magasabbak a lányok. A kutyám le tudná fejelni őket!"

„Király volt a buli! Fresh alatt felmásztam a színpadra, és a többiek szerint pont jókor ugrottam le, még mielőtt egy láb segített volna lejutni."

„Szégyen, hogy ilyen mozgáskultúrával valaki felkerülhet a színpadra! Esküszöm, a fősulis lányok 60 százaléka jobban táncol, mint ezek!"

„Jó poén volt az egész! Előrementünk az első sorba, aztán úgy csináltunk, mint akinek nagyon bejön a dolog. Szerintem tutira bevették!"

„Én nem vagyok se divattervező, se sztájliszt, de nem kellett volna a lányoknak egymáshoz öltözniük? Az a szőke eléggé kilógott a képből a farmeringével."

„Bírom a playback-bulikat. A kedvencem, amikor indul az ének, és mindenki csak lóbálja maga előtt a mikrofont. Legalább egyikük csináljon úgy, mintha énekelne!"

„Elég kínos volt, ahogy kikönyörögték, hogy ráadást adhassanak. Biztos így volt a szerződésben, hogy hat szám + ráadás, de szerintem ha nem tapsolják vissza őket, akkor már ne akarjanak visszajönni."

„Szépek a lányok, remek a zene, hideg a sör, mit akarsz még?"

„Úgy volt gáz az egész, ahogy volt! Eddig is utáltam a popcsapatocskákat, ez a mai 'élmény' csak rátett egy lapáttal!"

„Végre láthattam őket élőben! Nagyon bírom a zenéjüket, mert olyan lendületes, mindig jó lesz tőle a kedvem. Remek ötlet volt a szervezőktől, hogy meghívták őket."

„Életem nagy tévedése volt, hogy bejöttem a Fresh-et megnézni. Ígérem, többet nem fordul elő!"

„Kik voltak ezek a libák? Életemben nem láttam még őket!"

„Csak egy számot ismertem tőlük, szerencsére azt kétszer is eltátogták."

„Sajnos lekéstem a Fresh-et, de azt hallottam, jó volt!"

„Klassz volt a buli, mert végig azt éreztem, hogy ezt én is meg tudnám csinálni. Persze gyomor kell hozzá!"

„Jövőre tényleg jön Balázs Pali?"

** Fiktív vélemények.*

Nem semmi!

Rövid leszek...

Báron György azt írja a Filmvilág legutóbbi számában (2001. május), hogy a több évtizede (... és szemtelen:) földbeállt európai filmkészítés mellett az ezredvégen „föltarajlott egy markáns új hullám, váratlanul és meglepetésszerűen: az iráni." Jellemzőjeként ezekkel: nem csupán műfaji–stiláris megújulással van dolgunk, hanem rövid idő alatt kinőtt, nagy létszámú filmes csapat alkotásaival, melyek nemzeti kultúrában gyökereznek bár, de ugyanakkor egyetemesek, komoly feltűnést és izgalmat keltve a film világában.

Maradjunk még Báronnál: „Mi az iráni film titka? Nehezen fejthető meg, lévén a történetek csupaszak, egyszerűek, nincs mögöttük rejtett jelképiség, kódolt jelentés, megfejtendő intellektuális üzenet. Egyik titkuk alighanem épp az önkorlátozás. Nem szólnak semmiről, vagyis titkuk azonos a mozgókép titkával: megmutatnak és nem elbeszélnek, ábrázolnak és nem magyaráznak. Nem történetet tárnak elénk, hanem otthonos, belakható világot, amin nincs mit értenünk vagy nem értenünk, mert ugyanúgy túl van az értelmen, mint az érzéki valóság."

Akkor ugorhatunk Abbasz Kiarosztami legutóbbi, '99–es munkájára, a *Szelek szárnyán*ra *(Le vent nous emportera)*.

Kopár dombvidéket látunk a nyitóképen, ami ennek ellenére mégis hihetetlenül barátságos, rajta kacskaringós utat, meg egy autót. Nagytotál ugyan, de a hangokat úgy halljuk, mintha az autóban ülnénk. És azután végig: itt a hang önálló életet él, mindig elbeszél a látottak mellett. Talán nem is fontos – véljük néha a film alatt. Zavar, mert azt várjuk, szinkronizálni fog a képek alá. Ezzel a lendülettel akkor be is ismerhetjük: tévedni tetszünk. A hang Kiarosztaminál a történésekről ad jelzést, mélységet, teret teremt.

Az autósok meglelik végre a falut, ahová igyekeztek. Miért is? Csak találgathatunk. Tudósítani akarnak egy különleges temetési szertartásról? Vagy a mobilkommunikációt akarják egy isten – háta mögötti faluban is kiépíteni? Semmit sem tudunk meg. És itt van a film lényege. A semmi. Tekintsünk csak följebb: „Nem szólnak semmiről..."

Igazi élet és halál film: megfoghatatlan, értelmen túli. Mélység és magasság. Ez az amit 118 perc alatt leszűrhetünk. A tudás egyfajta kvintesszenciája. Filozófikus film? Talán. Spirituális? Egyértelműen.

Abbasz Kiarosztami nem is vállalkozik másra, minthogy megmutassa, ami fontos. A dolgok csak megtörténnek – akár az életben. Itt nincs játék, eljátszás – jelenlevés van. Nincs rejtett üzenet, bonyolult jelképrendszer. Van az ember, van a táj (de még milyen), a környezet. Az állandóság és a változás. Egyszerűség. Aki ezt nem érti (szemtelen ismét), arra lehet lapátolni a földet.

Kötelező film, pont.

Filák

Filmszínház

Indonéz táncest a színházban

Mit hallottál Indonéziáról? Tudtad, hogy ez a dél-kelet ázsiai ország több mint 13 670 szigeten terül el, és hogy több évszázadon keresztül holland gyarmat volt?

Tudtad, hogy hússzor nagyobb területen fekszik és százhetvenszer nagyobb a népessége is hazánkénál, mégis a GDP-je így sem éri el Magyarország nemzeti összterméékének egynegyedét?

Tudtad, hogy fővárosa Dzsakarta, hivatalos nyelve a bahasza indonéz és főként maláj, javanéz és szundonéz népcsoportok lakják?

Tudtad, hogy fő exportcikkei a kőolaj, a földgáz és a nyersgumi? Hazánkba mégis kultúráját hozza magával.

Tudtad, hogy a sok évszázados hatások igen változatos és gazdag helyi kultúrát hoztak létre Indonéziában, hogy Jáva és Bali különleges bábművészetében zenei, táncművészeti és irodalmi értékek ötvöződnek? A díszítőművészetet a fémművesség, valamint a kő-, fa-, csont- és elefántcsont faragás képviseli?

Tudtad, hogy a hagyományos textilfestési módszer a batikolás? Az ország irodalmi öröksége mind az írott, mind pedig a szájhagyomány útján öröklődő műfajokban igen gazdag?

Májusban mindezt a csodát hozza magával ide Szegedre, a Nemzeti Színház falai közé egy lelkes indonéz művészcsoport. Megpróbálják majd népük művészetét számunkra egyetlen táncesten bemutatni: a tarka díszletek előtt térdeplő helyi viseletbe öltözött indonéz zenészek apró, pattogó és külön utakon járó csengő hangokból képesek lesznek egésszé összeálló ritmust kovácsolni. Ezek után már az sem lesz meglepő, hogy az egzotikus szépségű indonéz táncosnők ebből a ritmuskavalkádból képesek egy ütemet kiragadni és ellejteni rá európai szemnek furcsának tűnő táncukat.

A népi dallamok alól gyakran modern zenei alapok szűrődnek majd ki, azonban a táncosnők ugyanolyan kecsesen járják erre is tűztáncukat, mint a korábbi kiszámíthatatlan lüktetésre.

Népi rituálék, ősi dalok elevenednek meg szemünk előtt azon az estén. Egy kultúráját féltve őrző közösség előadása lesz ez, melynek csúcspontját a Közép-Kelet-Európában élő egyetlen öreg dalang árnyjátéka jelent majd.

Tudtad, hogy ezek az emberek egy pillanat alatt képesek az indonéz mesevilág hangulatát a színpadra varázsolni? Én még csak nem is sejtettem mindaddig, amíg meg nem néztem őket egy korábbi fellépésen. Elmentem, kényelembe helyeztem magam, és hagytam, hadd szippantson magába – miután feltárta titkait előttem –, az a csodás indonéz zenedoboz.

Návai László

José Triana esete a szegedi színészekkel

Becsapódott az ajtó. Megpróbálod áthágni korlátaidat, de megint csak itt vagy. A nyirkos pincét csak a gyertyák fénye világítja meg, lángjaik dermesztő táncot járnak a falaidon. A síri csöndben félelmed egyre csak nő és tudod, hogy képtelen vagy kitörni. Újra meg kell tenned. Estéről estére eljátszod, hogy kivégzed őket. A szüleidet. Végzetes menekülés nyomorult életedből. Talán, ha legyőzöd gyávaságod és befejeznéd játékod, talán ha meg tudnál bocsátani nekik, de mégis bántottak. Talán ha...

A mű, amit láthatunk egyszerű közhelyszótár. Ismerős történet, brutális csomagolásban. Félelem, szeretet, gyűlölet, terror: MAGA AZ ÉLET!

A Szegedi Nemzeti Színház három fiatal színésze, Cseh Zsuzsa, Fazekas Géza és Mészáros Tamás keltette életre a kortárs kubai író, Yosé Triana, *Gyilkosok éjszakája* című darabját.

A darab megjelenítésének ötletét Fazekas Géza hozta magával a Marosvásárhelyen töltött főiskolai éveiből. Az előadás megvalósításához már csak két társra volt szüksége. Színészbarátját, Mészáros Tamást, csak arról kellett meggyőznie, hogy az eredetileg nőre írt szerep átírható férfira. Az "angyalarcú, bár ribanc természetű" kishúguk megformálására pedig a szép és tehetséges színésznőt, Cseh Zsuzsát kérték fel. Önerőből, rendezői irányítás nélkül vágtak bele a három hónapos megfeszített munkába.

Korom Móni, Rúzsa Krisztina és Szilcz Eszter interjúja

Magatok rendeztétek magatokat. Eszetekbe sem jutott, hogy felkérjetek valakit a rendezésre?

M.T.: Természetesen eszünkbe jutott, de akire gondoltunk sajnos nem ért rá. Az utolsó két hétben azonban voltak "külső szemek", rokonok, barátok, akik segítették a munkát.

Három ember, három különböző gondolkodásmód. Nem voltak nézeteltérések?

F.G.: Ordibálás, székfelrúgás volt, de komoly sértődések nem.

Művészeti tanácsadótoknak, Székhelyi József színművész urat választottátok. Mit jelentett ez konkrétan?

Cs.Zs.: Ő volt a legfőbb tanácsadónk. Illetve általa találtunk rá az előadások színhelyére a Molnár Ékszergödör pincehelyiségére.

Mivel ez saját kezdeményezésetek, gondolom, a színháztól anyagi támogatást nem kaptatok. Milyen források álltak rendelkezésetekre?

F.G.: Pályázatok útján kaptunk ötvenezer forintot. Ebből vettünk két elemlámpát, és fedeztük a helység világítás és fűtési költségeit a próbaidőszak alatt. A technikai felszerelést pedig a két szép szemünkért kaptuk kölcsön.

Ágy, asztal, szék, gyertya, hamutartó stb... hogyan jutottatok hozzá a díszletekhez?

Cs.Zs.: Mikor megkaptuk a helységet csak a fehér falak fogadtak bennünket. Néhány önfeláldozó ember és a Szegedi Nemzeti Színház révén tettünk szert mindezekre.

Ezek szerint a színház nem ellenezte a Ti "magán akciótokat" ?

F.G.: Nem, a színháznak nagyon tetszett az ötlet, jól fogadták.

Voltak olyan pillanatok a próbák alatt, amikor úgy éreztétek, hogy föladjátok?

M.T.: Rengetegszer. Konkrétan két hétre emlékszem, amikor megrekedtünk a munkával, nem jutottunk semire. Az igazság az, hogy nehéz volt rendező nélkül dolgoznunk, de így legalább teljes egészében miénk maradt a darab.

Nem féltetek tőle, hogy megbukik az előadás?

M.T.: Mikor úgy éreztük, hogy se jobbra, se balra, akkor rettenetesen tartottunk tőle.

A cselekmény mozgalmas, állandó harcban álltok egymással, de nem csak lelkiekben, hanem fizikálisan is. Valódiak az ütések, rúgások?

F.G.: Igen, valódiak. Egy ilyen kis térben nem lehet eljátszani, mint a nagyszínpadon, hogy csak úgy teszek mintha megütnénk egymást. A kezét nem tör-

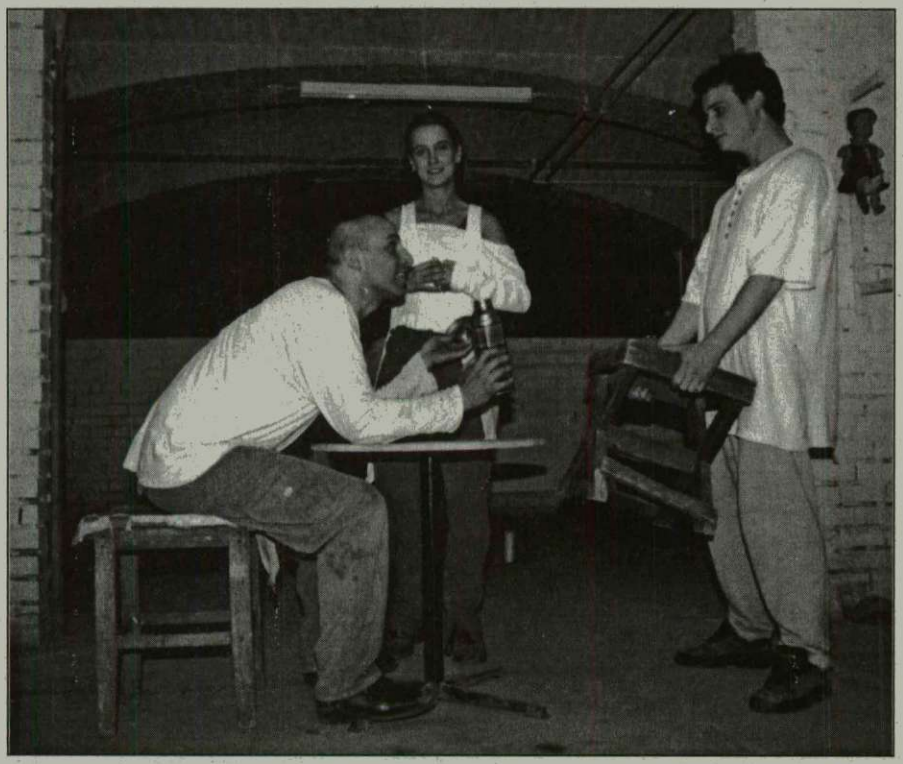

jük el egymásnak, de a pofonnak pofonnak kell lennie.

Cs.Zs.: Azért ezek az ütések visszafogottak, csak a lendületük van meg. Szerintem túlzás is lenne, ha tele lennénk lila foltokkal.

Nagyon kicsi a hely. A nézőtér szinte a színpad része. Milyen érzés ilyen közel játszani a közönséghez?

M.T.: Én szeretem. A főiskolán ez megszokott dolog volt. Kedvelem ezt a fajta intimitást.

F.G.: Én is szeretem, mert akkor nem kell üvölteni. Az előadás alatt látok embereket, de nem látok konkrét arcokat. Érzem, hogy a néző velem van.

Mit adott nektek a Gyilkosok éjszakája szakmailag?

M.T.: Valamiféle önbizalmat. Meg mertük csinálni, s ez jó, nagyon jó.

Cs.Zs.: Nagyon sokat tanultam a fiúktól. Saját kreativitással mindent nekünk kellett csinálnunk. Nem volt rendező, aki utasításokat adott volna, mindent meg kellett tanulnunk. Úgy érzem ezután sokkal jobban fel tudok lépni egy rendezővel szemben a saját érdekemben, fel merem vállalni saját gondolataimat.

Miért jelentős számotokra ez a darab?

Cs.Zs.: Engem elgondolkodtatott, hogyan lehet jól gyereket nevelni. Édesanyámmal közösen neveltük fel öcsémet, így valóban fontosnak tartom ezt a kérdést.

F.G.: Mert rólam szól, meg a Tamásról, meg azokról az emberekről, akik nem mernek döntéseket hozni.

A következő évadban is lesz *Gyilkosok éjszakája?*

Cs.Zs.: Igen, szeretnénk játszani, bár a fiúk elmennek. Így a helyszín még bizonytalan.

M.T.: Gézával a következő évadot a kecskeméti Katona József Színházban kezdjük. Ennek ellenére a darabot szeretnénk továbbra is játszani Szegeden vagy Kecskeméten.

Helyszín:
Horváth Mihály út 7. Molnár Ékszergödör-pince

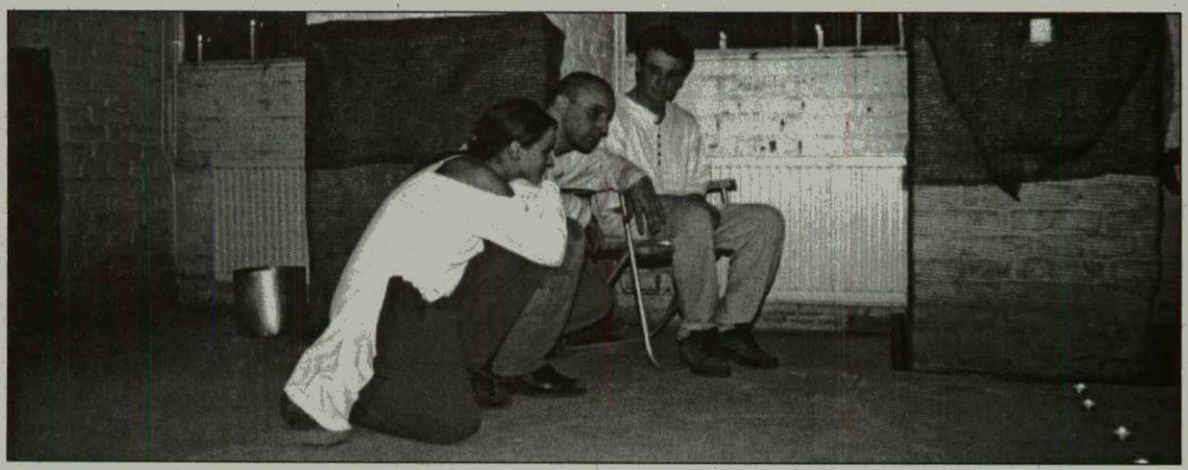

Végállomás: Kiskunság

„Vak ügetését hallani
Eltévedt, hajdani lovasnak,
Volt erdők és ó-nádasok
Láncolt lelkei riadoznak.”
(Ady Endre: Az eltévedt lovas)

A nagyfejedelem büszke tartással ül székén – szikár alakját élesen kirajzolják a mögötte lobogó tüzek. Nem mozdul, szeme lehunyva, kezét szorosan testéhez kötözték. Ahogyan ő maga is oda van kötözve a székhez. Láncinge csillog, sisakja is fényes – olyan a kunok halott vezére, mintha még élne.

Az asszonyok sírnak, a többi vezérek komoran és büszkén állják körül halott urukat. Díszbe öltözött harcosok most a nagyfejedelem kedvenc szolgáját vezetik elő, s odakötik ura mellé, a székhez. A halott tarsolyát telerakják ezüstökkel és aranyakkal, mondván:

– A túlvilágon, ha majd követlek, visszaadod.

Az urával együtt halni kész hű szolgának pedig megparancsolják:

– Mondd meg az Első és Legnagyobb Fejedelemnek a másvilágon, hogy elhalt urad büszke és bátor harcos volt ezen a világon, és népének jó vezére. Ezért bánjon vele jól az örökkévalóságban.

A nép elmormolja a kun Miatyánkot, keresztet vet, s aztán jó pogány szokás szerint az égieknek való áldozatképpen összekaszabol egy kutyát, majd a halottat, szolgáját és riadtan nyerítő pompás arabs ménjét – melyet még keletről hozott magával az Úr –, leeresztik a hatalmas sírgödörbe, aztán deszkákkal fedik be azt. Követ és földet hordanak az emberek most – másnapra hatalmas sírdomb emelkedik: mutatja majd az erre vetődőnek, milyen hatalmas úr alussza örök álmát alatta.

(Az „örök álom” valamikor a 20. század vége táján ér majd véget, amikor a kunoknak már nyoma sincs régen – kénytelenek voltak beolvadni a magyarságba. Az M5-ös autópályának útjában lesz a 13. századi kun temető, s így sebtében kiássák majd a Seregek Vezérét fegyverével, lovával és minden kincsével együtt. Az ember *ritka régészeti* felfedezéssé válik *– hiszen valóban egyedülálló leletnek számít egy ekkora pompával eltemetett kun előkelőség –, és témát is ad egy jó kiállításnak.*

A halott kun fejedelmet és történetét mindenki megismerheti a Kass Galériában, július 31-ig.)

et

A steppe nyugati országútjának végállomása: Kiskunság

Sziklarajzoktól a CD-ig

Szemelvények az információhordozók fejlődésének történetéből

2001. április 26-án nyílt meg az információhordozók fejlődésének történetét bemutató kiállítás a Móra Ferenc Múzeumban. A tárlatot a Budapesti Néprajzi Múzeum, Muszka Dániel a Szegedi Kibernetikai Labor egykori vezetője, a Vivendi Telecom, Csamangó János és a Móra Ferenc Múzeum gyűjteményeiből Varga András rendezte. A látogató három lépcsőfokon keresztül ismerheti meg az információhordozók fejlődésének eddig számon tartott 35 000 évét. Az első a kezdetekről szól, amikor szükségessé vált az ismeretek továbbítása, rögzítése a közösség többi tagja és a szellemvilág felé. A kiállítást rendező Varga András véleménye szerint egy sziklarajz tartalmaz annyi információt, mint egy CD-s adathordozó. A kiállítás második része az írás kialakulását, időben és térben óriási eltéréseket mutató megjelenési formáit tárja elénk. Harmadik lépcsőfokként a számítógépek, őskorával, generációival, legújabb vívmányaival, a jelenleg legmodernebb Sun (Stanford University Network) Ray technológiával és egy kibernetikus katicabogárral ismerkedhetünk meg. Bepillantást nyerünk a hálózati számítástechnika történetébe is. Kérdésünkre, együtt fejlődött e az információk minősége a technikával, Varga András azt válaszolta, hogy az információk tartalmáért az információhordozókat használó emberek a felelősek. A mai korban hírdömping van. Az új információ kiüti a régit, ezért szükséges a nagy mennyiség miatt a rendszerezés. Erre a feladatra a számítógép a legalkalmasabb. Aki saját szemével akarja tapasztalni mi is történt közel 35 000 év alatt, látogasson el a Móra Ferenc Múzeumba a 2001. július 29-ig látogatható kiállításra.

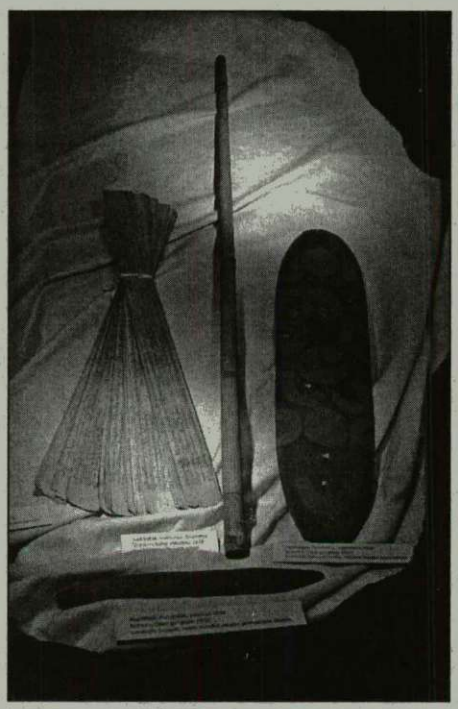

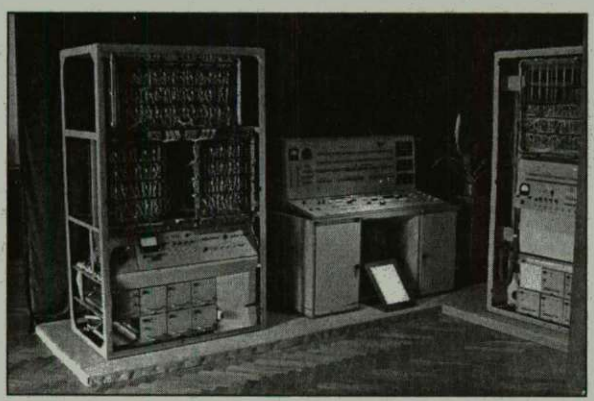

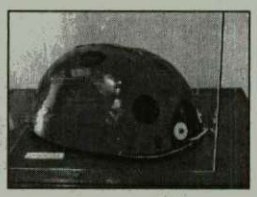

madora

A TŰ-főszerkesztői tisztségre pályázókat első fordulóban a HÖK vezetőtestülete hallgatja meg, pályázatukról szakmai véleményezést ad a Küldöttgyűlésnek.

A második fordulóban a Küldöttgyűlés hallgatja meg a jelölteket, és dönt a nyertes személyéről.

A pályázatok elkészítéséhez a HÖK minden szakmai segítséget megad, a szükséges dokumentumokat a pályázók rendelkezésére bocsátja.

A SZTE
Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar
HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZATA
pályázatot ír ki a

TŰ Főiskolai Magazin főszerkesztőjének személyére.

A pályázatnak tartalmaznia kell:

- *a pályázó eddigi közéleti tevékenységének bemutatását,*
- *a lapszerkesztés felvállalt alapelveit,*
- *részletes költségtervet,*
- *a lap arculatára vonatkozó elképzelést, (formátuma, tördelése),*
- *a lap előállításának részletes költségtervét (tördelés és nyomdaköltség),*
- *a megjelenés (példányszám, megjelenés dátumai) és a terjesztés (hallgatókhoz való eljuttatás tervét).*

A pályázatok beadási határideje:
2001. szeptember 14. 12 óra
a JGYTFK Hallgatói Irodában.

Kriszta

Krisztának egyre csak azok a napok jártak az eszében, mikor kettejük között az okozta a legnagyobb vitát, hogy a pörköltbe a hagyma vagy a hús után kell beletenni a paprikát és a paradicsomot. Később aztán mindig jókat nevettek magukon, hogy nem tudnak túllépni ezen a pitiáner problémán. Pedig már akkor tudhatták volna, hogy ez nem is olyan apróság. Igenis fontos a sorrend. A paprika, ha jó előre beletesszük a pörköltbe, teljesen szétfő, olyan lecsós, szaftos lesz, ha pedig csak a vége felé, épphogy szétfő. Különös ízlésű emberek mindkét alkalommal adnak a pörkölthöz paprikát, hogy saját ínyencségüket kimutassák, és felhívják magukra a figyelmet.

Hol vannak már azok a napok, mikor ez volt a legnagyobb baj? Már csak naplók öreg soraiban olvashatók; hol könnyekre fakadunk tőlük, hol pedig rosszallón nézünk magunkra, hogy milyen badarságok foglalkoztattak minket. Azt gondoljuk, azok nem is mi voltunk. Ha pedig most írnánk naplót, és olvasnánk azt évek múltán, ugyanezt gondolnánk mostani énünkről, akit jelenleg a lehetőségek szerinti legjobbnak tartunk, még ha nem is ezt mondjuk vagy mutatjuk kifelé.

Akkoriban mindenki róluk beszélt. Róla és Tibiről, a barátjáról. Keménykezű, mégis kenyérre kenhető fiú volt. Aztán egy farsangi mulatságon megkörnyékezte egy másik lány, Tibi nem tudott ellenállni a kísértésnek, és szakított Krisztával.

Ettől kezdve Kriszta története már nem is olyan lényeges, ő nem tesz mást, csak azokon a napokon gondolkozik, mikor kettejük között az okozta a legnagyobb vitát, hogy a pörköltbe a hagyma vagy a hús után kell beletenni a paprikát és a paradicsomot.

Tehát Tibi lesz a további főszereplő. Nem csoda, hogy Krisztán kívül mások is szemet vetettek rá, mert jóképű, intelligens és vonzó férfi volt. Női társaságokban gyakran beszéltek Róla, versengtek a kegyeiért, és futótűzként terjedt mindig a hír, ha valakinek sikerült vele eltölteni egy fergeteges estét. Persze, ezeket a történeteket a lányok mindig csak a legjobb barátnőikkel osztották meg, azzal a feltétellel, hogy soha senkinek ne szóljanak az esetről egy szót se, legalábbis addig, míg össze nem jönnek, hiszen az éjszaka kiderült, hogy ők halálosan szerelmesek egymásba, és nem is tudják, hogyan nem vették eddig észre egymást. Délután már az egész város tudta, hogy Tibi „ismét halálosan szerelmes", mert hát a barátnők nagyon jó titoktartók. Igaz, tudjuk, nem is azért mondják el ezeket az ügyeket, hogy a végkifejlet valami, ettől eltérő dolog legyen, de így mégis megkapják a lehetőséget arra, hogy legjobb barátnőiket, más sérelmeikért bemocskolhassák, (az előző esti cselekedetük tükrében) elmondhassák mindenféle ribancnak.

Tibiben soha fel nem merült, hogy egy nőnek is nemet mondjon, vagy kihagyja a szerelmes szavakat és örök ígéreteket esti programjából. Azt gondolta, míg ilyen hülyék a nők, hát miért legyen a saját maga ellensége. Mindez addig ment, míg össze nem jött Krisztával. Vele minden rendben volt, a pörköltfőzés rejtelmein kívül, egészen addig a végzetesnek bizonyuló farsangi mulatságig, melyen megismerkedett Katával. Kata nagyon attraktív, igényes ifjú hölgy volt, aki mindezt tudta is magáról, sőt e szerint is viselkedett. Szóval olyannak teremtetett nőben, mint Tibi férfiban. Ezek után Tibi szerencsecsillaga kezdett leáldozni. A lányok már nem vették tudomásul, megelégedtek azzal, hogy Katát ócskázzák, mert tudták, mellette nem rúghat egyikük sem labdába, még Kriszta sem, akibe Tibi hosszú ideig szerelmesnek is tettette magát.

Tibi kezdett egyre könnyebb lenni. Külsőre nem lehetett észre venni rajta, hogy fogyott volna, de ő tudta magáról, hogy napról napra veszt súlyából. Olyan érzés kerítette hatalmába, mintha fokozatosan, szép lassan töltenék fel a testét héliummal. Az első héten csak a járása lett még könnyedebb, aztán a mozdulatai váltak egyre légiesebbé, a végső stádiumban pedig már az is nagy kínszenvedést okozott neki, hogy a testét a földön tartsa, és ne repüljön el, mint egy lufi. Már-már azon gondolkodott, hogy egy tűvel megszúrja magát, és úgy talán leereszt, és megszűnnek a problémái. Nem merte megtenni, mert nem tudta volna Katának megmagyarázni a sebet, amit a tűszúrás okoz (vagy csak ezzel nyugtatta magát, hiszen olyan gyáva volt, úgy félt minden fájdalomtól, hogy amikor a barátai az osztályban pirospacsit játszottak, inkább elmenekült, nehogy valaki ráüssön a kezeire). Így ez a megoldás kiesett. Mit tehetne még? Kötözze le magát az ágyhoz? Vegyen nehezékeket és aggassa magára? Számtalan ilyen és ehhez hasonló ötlet fordult meg a fejében, míg...

... egy szép, verőfényes vasárnap reggelen, éppen misére indulva, közben merengve, azon kapta magát, hogy lebeg a Fő tér fölött, az útkereszteződésben. Alatta a misére igyekvő tömeg tudomást sem véve róla haladt tovább az Isten házába vezető úton. Hiába is kiabált, a sok autó zaja és tülkölése elnyomta a hangját. Már nem is lebegett, hanem lassan emelkedett. Percről percre távolodott a biztonságot adó földtől; a várostól, ahol élt, a barátoktól, akik elől elmenekült pirospacsizás helyett, a nőktől, akikkel annyi felejthetetlen éjszakát töltött, szüleitől, akiket már évek óta csak a temetőben látogathatott és mindentől, ami neki az életet jelentette. Kilátástalanná vált helyzetében nem maradt mellette senki. (Hogyan is maradhatott volna, az ember – általában – nem tud repülni.) Felhagyott minden reménnyel, látta, itt már nincs mit tenni, átadta magát a sorsnak és szállt lassan felfelé. Senki sem figyelt rá. Harangoztak. Pünkösd volt.

Márton Imre

Gáspár

Egy kisfiú történetét vetem papírra ha tetszik ha nem. Gáspár végtelennek ható története azzal vette kezdetét, hogy nagyon szeretett volna álmodni. Mivel nem tudta mi az álmodni. Igen-igen hallani halott eme dologról, tudta létezik, de még nem tapasztalta meg. Legtöbbet a tévén keresztül informálódott felőle. Sokat ábrándozott róla, mi lenne akkor, ha egyszer ő is álmodna. Egy Gáspár aki álmodik. Álmában kirándulna mesés helyeken, felnőtt lehetne, álmodna, folyton álmodna. Mert az álomban bármi megtörténhet, és ő épp azt szerette volna leginkább, ha álmodna álmokat. Gáspár folyton ilyen és ehhez hasonló dolgokon törte csöpp fejét. Ennek az lett a következménye , hogy az iskolában azt feltételezték róla, hogy álmodozó, hogy folyton fantáziál. Holott csak szeretett volna álmodozó, fantáziáló lenni, de legfőképp álmodni szeretett volna.

Egyszer megesett vele, hogy a tévé előtt ülve elaludt. Egyszerre egy kép jelent meg előtte, megfoghatatlan volt a jelenés csupa szín, meleg , hideg, sötét, ágyak, székek, emberek fejvesztve, rohannak, fürdőkád, sivatag, félmeztelen indián harcosok... etc. Az egész oly hirtelen tört rá, mégis felismerte, tudta, ez csak álom lehet. Egyszer csak szeme kinyílt, és a tévén keresztül egy film pergett egy labirintusba rekedt fiatal lányról, akit üldöztek valami törpék, meg mesebeli szörnyek, és mindenhol szemek voltak és Gáspárt nézték. Ott ült a labirintus kellős közepén egy fotelban és a tévét nézte, ahogy ő épp ott ül és a tévét nézi, és a szemek mind rá merednek. Félni kezdett. Hangokat hallott. Nem mert megmozdulni, hiszen nem tudta hol van, hogy higgyen fülének, szemének, sejtelmeinek. Egy kis idő múlva megpróbált úrrá lenni érzésein, melyek úgy kavarogtak benne mint... Felállt, elindult, csak úgy bele a labirintusba a végtelenbe. Furcsa lényekkel találkozott, köztük egy kígyóval, aki folyton ott sündörgött körülötte. Nagyon ijesztőnek találta, és bár nem tudta honnan, de tisztában volt vele, hogy veszélyes Ő a szerelem , az érzékiség démona és ha áldozatául esik egész életében a foglya marad.

– Kitaláltad mi történik veled ifjú Gáspár? Szólt hozzá egy ismeretlen hang, olyan amilyet életében még sose hallott, ez maga volt az egyetlen hang, amit még ember nem hallott.

Ki szólít? Szétnézett, de látni senkit sem látott. Felnézett és a holdat nézte, amint őt kémleli. Gáspár arcára halvány mosolyt varázsolt a látvány. A kígyó ekkor támadott. AÚ: ez iszonyúan fáj! Kiáltotta hősünk és szemét már le sem tudta venni a hangot hallatóról. Gyönyörködött szépségében, amely átjárta őt. Oly meseszerű volt amikor holdlovasok érkeztek a mélybe és égő sebét füvekkel gyógyították. Majd az egyik ló hátára pattant és sietve a hold udvarába repültek.

Gáspár! Most már menj lefeküdni, úgy aludtál itt ülve, hogy csak na. Holnap iskolába kell menned, hiszen tudod! Egyébként is tanultál ma egyáltalán valamit!? No uzsgyi!

Gáspár hangtalanul indult el szobájába, furcsa mosollyal arcán. Azóta is egyre csak arra törekszik, hogy álmok lepjék meg sötét éjszakában, mikor a holdat kémleli vágyódva.

Gurzó Norbert

1981

Nekem a Balaton a Riviéra...
Is lehetne
Mikor asszondja/énekli:
„Senki sincs aki..." – meg aztán –
„Nem volna jó beléd szeretni."
(Törj el! Ölj meg! Teremts meg! Kímélj!
Ég veletek! Ég veled! – párolog a JÉG.)
Hímezni látom édesanyám egy parkban.
Zenét hallgatok.
Újabb úszásokat tervezek a tóban.
A test ritmusait hullámok emésztik.
Valaki itt felejtett.
Valaki a parton hagyta a fekete vödrét,
Benne a hallal. A hal meg fog dögleni,
Mert ez a vödörben, pláne fekete vödörben
Felejtett halak tulajdonsága.
Nekem a Balaton elsősorban
Víz.
Víz vagyok.
Lemostam arcodat
Megfürösztöttelek
Öntöztem földedet
Oltottam szomjadat
Kifolytam kezeidből
Felivott a Nap.

Weiner Sennyey Tibor

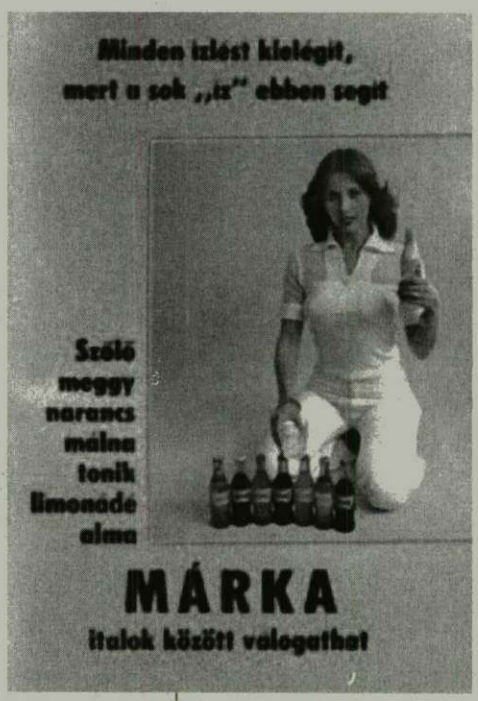

Mi fáj?

Batka Manó szélesre tárta kis kuckója ablakát. Mélyet szippantott a friss, fűillatú levegőből és lehunyta szemeit. Egy ideig élvezni akarta a nap simogató ujjait az arcán, mielőtt újra visszazökkenne a valóságba.

Valami megint elmúlt és ez mély árokként tátongott Batka Manó szívében. Szerette volna kitépni, betömni vagy legalább megfeledkezni róla, de nagyon nehezen ment. Kedvenc édesbogyó teájához menekült, hátha a finom nedű képes elmosni azt a bizonyos hiányjelet... Mindhiába.

Leült ágyikója szélére, nagyot sóhajtott és hosszan bámult kifelé a fejéből. Két sóhajtás között kortyintott egyet-egyet a lassan kihűlő teából, de a gondolatok csak mind mélyebb depresszióba sodorták. Szíve oly erősen fájt, hogy kénytelen volt rászorítani kezét, bár tudton tudta, hogy ez csak egy önkéntelen gesztus – valójában nem old meg semmit. Azonban ahogy keze a szívére tévedt, lassan érezte, hogy a fájdalom lejjebb kúszik. Áthaladt a tüdején, a gyomrán, megkerülte a beleket és végül a veséjében nyugodott meg. Batka Manó felkiáltott fájdalmában és az ágyára görnyedt. Képtelen volt mozdulni, mert minden apró rezdülés tízszeres, százszoros kínként visszhangzott veséjében. Mostmár nem szíve miatt sóhajtozott és nyögött. A fájdalom egészen más, gyötrő fizikai bugyrait járta meg, míg végül azt kívánta: BÁRMIT, csak ezt ne!

A gyötrő érzés hihetetlenül és spontánul távozott Batka Manó veséjéből. Verejtékben úszva ismét felült, kissé nyugodtabban az ablakhoz ballagott, nagyot szippantott a friss, fűillatú levegőből, s csak azért búsult, hogy így hasogat a szíve...

Dalos Gaz Manka

III. (Corpus-hiszti)

Testem is éppúgy bűnhődni vágyott,
Akárcsak lelkem – mit a tűz emészt,
Bár testem ebből csak annyit látott,
Hogy lelkem éget és old józanészt.
Tünődött, töprengett: hol sebezzen,
S hogy itt se lehessen semmi mese
(Hozzá – Szerelmemhez – ne eresszen),
Kettétörte derekam a vese.
(Begyulladt, mint a gyáva szerelmes,
Kit vallomásra nem bírt a vágya.)
S test-fájdalma oly terjedelmes,
Hogy nyoszolyája lett betegágya.
(S mert a lélek tovább epekedett,
Lőn: a test is belebetegedett.)

Dalos Gaz Manka

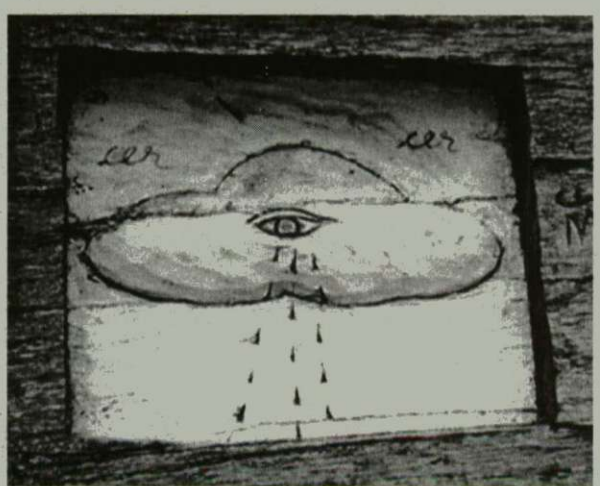

Szösszenetek

Ha elbuksz, kelj fel. De válassz másik utat.

Az különböző utak hihetetlen módon és pillanatokban keresztezik egymást.

Nem tudom mit eszek rajta, mégis hízik tőle a májam.

Nagy a különbség aközött, hogy nem törődsz valamivel vagy tiltakozol ellene.

Vagy beleszeretek vagy megölöm. Vagy mindkettő.

Dalos Gaz Manka

Tavaszi zivatar

Általam légy egész,
míg a villám szerteszét
foszló égboltba hasít.
Míg a gyermek táncol réteken,
s az illat illan nesztelen,
míg kérgem munkám heve gyúrja,
s az elmém pusztul mindig újra
beléd, mint a gitár húrja belevész
az örvénylő lég tajtékos velején a szélzúgásba.
Visz a szívem hazahúz.
Hah, otthont teremtek csákánnyal
az elmém tüzes szikráival.
Szeresd egyetlen szívem,
és ne pusztíts el szellemem!
Az otthonod legyen kőből,
benne rézből anyag gőzöl,
ceruzám oda rójad,
betűit az elmúlásnak,
majd öblítsd le ne tétovázz,
vesszen sárrá ingoványban,
ne építsd rá váradat!
Ajtaid ne nyisd közre,
főleg ne a szerettedre,
hagyd magában füstölögjön,
ne száradjon kén bőrödön,
tiszta szívvel, emelt fővel,
szemedben tavaszi esővel,
szeresd a részeg boldogot!

Szentirmai Dávid

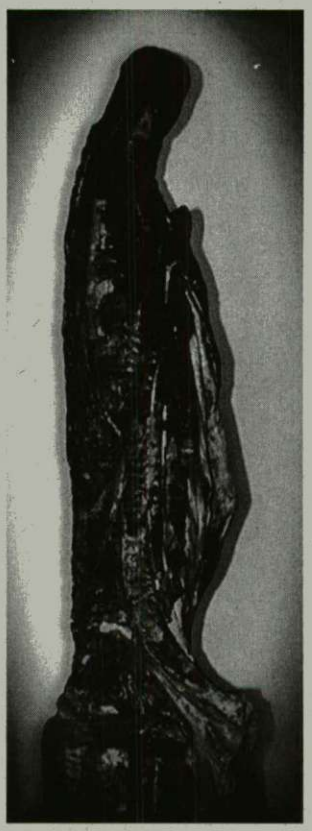

—

Lélek-éjjel, álomharcos
Tündér-világ
Él, élet, élmény
élet-élmény, szűntelen ott
mozog
nem nyugszom, betegszem,
gondolom
gondolok rád, ez így nem
megy, ez így nem élet, nem-
élet
nem élek
Nélküled.

Tücsök

Egyszer volt

Mikor még ősi szellemekkel társalogtam fekete éjszakákban halálos bódulatban,
Mikor végtelen vermek dohos gőzében levegő után kaptam,
Mikor a jéghideg márvány visszhangzott kopogó fejemben és
Mikor mély erdőkben friss forrást kutatva az öröklét vizére leltem.
Mikor a jelen percében a múltat s a jövőt is megidéztem,
Mikor a kristálycsengésbe a harmatcsepp belerebbent,
Mikor az idő örlő perceivel a síkba sercent és
Mikor a láthatatlan erők izzadtsága csobbant a szemembe,
Valahol a horizonton távol a világtól egy fekete hattyú fulladt a tengerbe.

Azóta hideg van a gépezet beindult, s most zörgő katonák hullanak a semmibe.
Szomorú világ ez, kétségbe roskadt a tejszín is, a futószalagon meg versenyt futunk a ködökbe.
Füstölgő tetemek potyognak az égből a láncom már rohad és vászon feslik,
Üssetek meg szüntessetek meg barbár diktátorok,
Bőgő barmok közt halálos veszély egy csavargó...
Ah, nem. Csak csendes tébolyt és engesztelő halált akarok,
No meg rengetegszeretetet mielőtt végleg megfagyok,
Gyertek tündérek és álomhozó manók, hozzatok enyhülést
Legyen mély és nedves meg puha, legyen langyos meg rotka!

Szentirmai Dávid

V. Sci-Fi Nap

A nap azzal kezdődött, hogy nem találtuk a Petőfi Csarnokot. Éppenséggel meg is kérdezhettük volna, de azt hittük, tudjuk, hol vagyunk. Miután rájöttünk, hogy mégse, megállítottunk néhány arra járót – ők se tudták. Végül egy kedves, idős házaspár férfitagja magyarázta el a helyet (tanulság: a Városliget és a Népliget két különböző hely), miután végigmért bennünket és magában nyilván azon tűnődött, melyik bolygóról is csöppenhettünk éppen ide...

A nap úgy végződött, hogy a mosdóból kifelé jövet Leia hercegnőt láttam szokásos fehér ruhájában, „sztereó-hajviselettel", amint kezet mosott a csapnál. Úgy bámultam hátrafelé, hogy majdnem felbotlottam Darth Vaderben, aki a férfimosdóból rontott ki, teljes páncélzatban...

Na, e két eset közé ékelődött az ötödik országos Sci-fi Nap, amely, mint a fentiek mutatják, bírt néhány meglepő fordulattal. Először is, Anyák Napjára esett. Megfordult a fejemben, hogy megpróbálok valami hihetetlen csavaros összefüggést találni a két dolog között, de leteszek róla. Mindenki gondoljon amit akar (egyébként anya is szereti a sci-fit).

A mindenkori résztvevők, szervezők mellett (Eredeti Csillagokháborúja Klub Egyesület, Star Trek Klub, Avana Tudományos Fantasztikus Művészetért Egyesület, Solaria Magazin), idén új arcok és klubok tűntek fel az előcsarnok vendégváró pultjainál. A Babylon 5 Klub már tavaly is megmutatta magát, de a *Csillagkapu* tévésorozat eszméje is követőkre talált, s békésen üldögéltek a szintén nagyon friss – bár a sci-fi szempontjából kakukktojásnak számító – Harry Potter Klub melletti asztalnál.

A délelőttöt a klubok jóvoltából levetített „csemegeepizódok" töltötték ki, de a Star Trek Klub még egy saját készítésű filmecskével is meglepett bennünket. *A Klingonok már a spájzban vannak!* című harmincperces filmecske érdekessége, hogy *A Tizedes meg a többiek* című magyar filmvígjáték sci-fi adaptációjaként nemcsak Gene Roddenberrynek (a Star Trek szülőatyja) állít emléket, hanem az eredeti főszereplőnek, a nemrégiben elhunyt Sinkovits Imre színművésznek is.

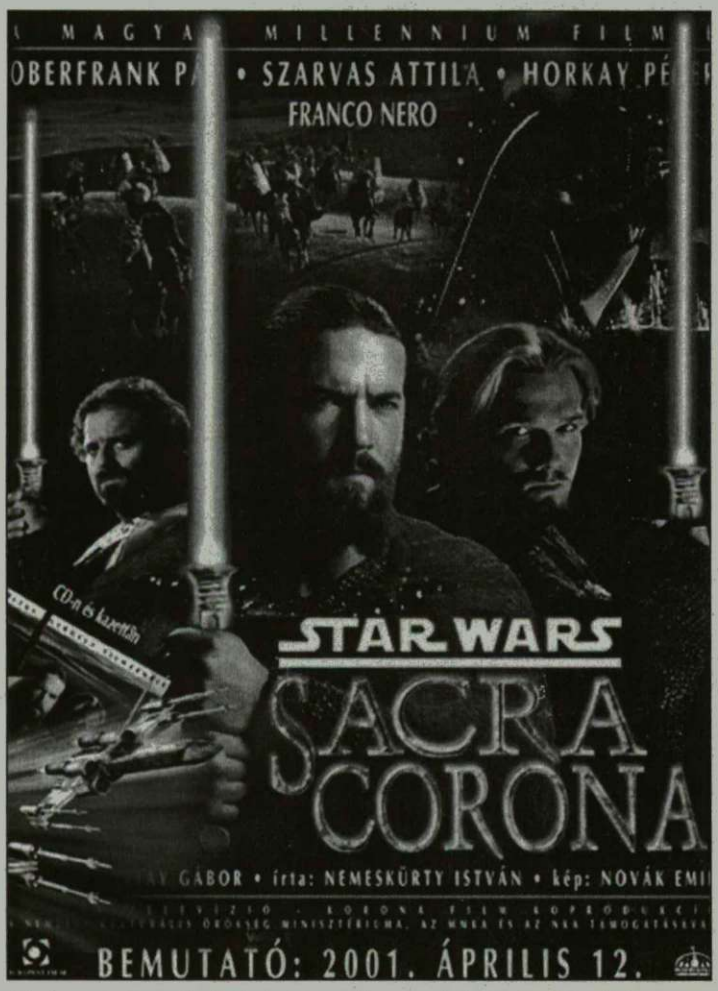

Márok Attila karikatúrája

A Star Wars klubosok is elhunyt színészeikre emlékeztek, valamint divatbemutatóval szórakoztatták a nagyérdeműt, de nem maradt el a szokásos „ökörködés" sem a színpadról, hiszen ha Novák Péter, az örökös Jedi-lovag egyszer magához ragadja a mikrofont, az Erő legyen velünk... na meg a rekeszizmainkkal.

A műsorok közti szünetet érdekes vetélkedők tarkították, s az igazi megmérettetés az volt, amikor a különböző klubok tagjai egymást vizsgáztatták saját rajongási területükről összeállított kérdésekkel a'la „Legyen Ön is milliomos!".

A valódi meglepetés azonban ezeken a rendezvényeken az, amikor az ember (android, vuki, klingon... stb.) valamely ezer éve látott barátjával fut össze. Ha csak futtában is, de váltunk néhány mondatot és ígéretet teszünk, hogy a nyáron majd találkozunk a HungaroCon nevű négynapos rendezvényen Salgótarjánban és a „maratoni alvásnélküliséget bemutató" tíznapos Szefantorban (Szegedi Fantasztikus Tábor) nálunk. S ezek kivételesen olyan ígéretek, amelyeket szívesen betartunk, ha már egyszer sci-fi rajongók vagyunk...

Kasza Magdolna

A rendezvényekről bővebb info: www.scifi.hu

Viszlát, Douglas, és kösz a halakat!

Amikor a Tű legutóbbi számához megírtam a könyvajánlót, még nem sejtettem, hogy a cikk néhány hónap múlva milyen szomorú aktualitással fog bírni. Ugyanis az író, akiről a Tű és jómagam több alkalommal is számot adtunk az évek során, s aki korunk egyik legjelentősebb és legsikeresebb sci-fi írójának számított, május 11-én váratlanul, negyvenkilencedik életévében elhunyt.

Mégis ki volt ő? Douglas Adams Cambridge-ben született. Tanulmányait Brentwoodban, Essexben és a Cambridge-i St. John's College-ben végezte. Vagyis egészen komoly embernek indult...

Azonban egy stoppos európai körutazása során, mely úton egyedül egy régi, rongyos Európai Útikalauz volt társa, Adams előtt felrémlett a *Galaxis Útikalauz Stopposoknak* című történet halvány körvonala. Gyorsan elhessegette, de hét év múlva maga indította útjára a rádiójátékot a BBC-nél, amelynek sikerén felbuzdulva hamarosan könyvsorozat látott napvilágot, de hanglemez, tévésorozat is készült, és hamarosan mozifilm fog születni a földi Arthur Dent kalandozásairól a világűrben.

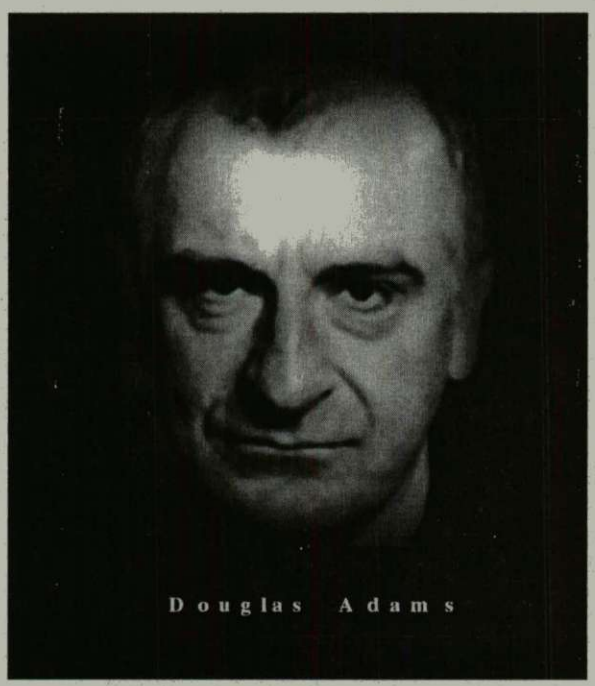

A Galaxis Útikalauz sokáig vezette a könyveladási listákat és Adams-et 1984-ben – addig legfiatalabb íróként – Golden Pen díjra jelölték érte. Egyedülálló módon további két alkalommal is megnyerte, majd ismét jelölést kapott a Legkiválóbb Fiatal Angol Regényíró díjára.

Sikeres könyvsorozatát időközben további részekkel gyarapította: *Vendéglő a Világ Végén, Az Élet, a Világmindenség meg Minden, Viszlát, és kösz a halakat!* és a *Jobbára ártalmatlan* című folytatásokkal. Az első két kötet alapján készült hatrészes tévésorozat már az első sugárzás idején – 1982-ben – sikert aratott.

Douglas Adams nevéhez azonban nemcsak ezen öt regény kapcsolódik, az ő hőse a két kötetes Dirk Gently is *(Dirk Gently holisztikus nyomozóirodája; A lélek hosszú, sötét teadélutánja).* 1984-ben Adams John Lloyddal karöltve írta meg a *Meaning of Liff (A Zélet értelme)* című könyvet, amelyet a nem kevésbé sikeres *The Deeper Meaning of Liff (A Zélet még mélyebb értelme)* című folytatás követett 1990-ben (e két kötet eddig nem jelent meg magyar fordításban).

Adams számára sajátságos, de élvezetes kitérőt jelentett a BBC felkérésére készített útinapló, amelyen állandó útitársa Mark Carwardine zoológus, valamint a BBC munkatársai (fotósok, rádiósok) voltak. Az *Utoljára látható* című könyv egy olyan útról számol be, melynek célja a világ néhány kipusztulófélben lévő állatának felkutatása és bemutatása volt.

Talán pont a hasonló humor miatt jó barátságot tartott fenn Terry Jones-szal a Monty Phyton csoport egyik tagjával, aki Adams ötletéből írta a Douglas Adams *Titanic Csillaghajója* című (mily meglepő!) humoros sci-fi történetet.

Adams alapító-igazgatója volt a *The Digital Village (A digitális falu)* nevű digitális média és Internet társaságnak, amelynek segítségével 1998-ban elkészítette a Starship Titanic (Titanic Csillaghajó) kalandjáték CD-Romot. A The Digital Village, melyet a Galaxis Útikalauz inspirált, folyamatosan épül a www.h2g2.com című oldalon.

Douglas Adams több, mint 15 millió könyvet adott el Angliában, az Egyesült Államokban és Ausztráliában. De most is bestseller listák élén szerepel Németországban, Svédországban és szerte a világon. Jelenleg éppen egy új regényen dolgozott, valamint a *Galaxis Útikalauz Stopposoknak* mozifilmváltozatának forgatásán közreműködött.

Aki olvasott már Adams könyvet, az tudja, hogy az író egyáltalán nem vette komolyan az életet. Holott talán az egyetlen ember volt a világon, aki tökéletes pontossággal és magabiztossággal határozta meg lényegét. Tudniillik, hogy az élet értelme 42, se több, se kevesebb.

Képtelenség tőle búcsút venni, s ezt nyilván ő sem akarná. Hiszen nem halt meg: ahogy ismerem, nyilván most is egy űrhajó rakterében csücsül, hóna alatt a Galaxis Útikalauzzal és a stopposok számára elmaradhatatlan törülközővel...

Kasza Magdolna

Adatok: www.douglasadams.com

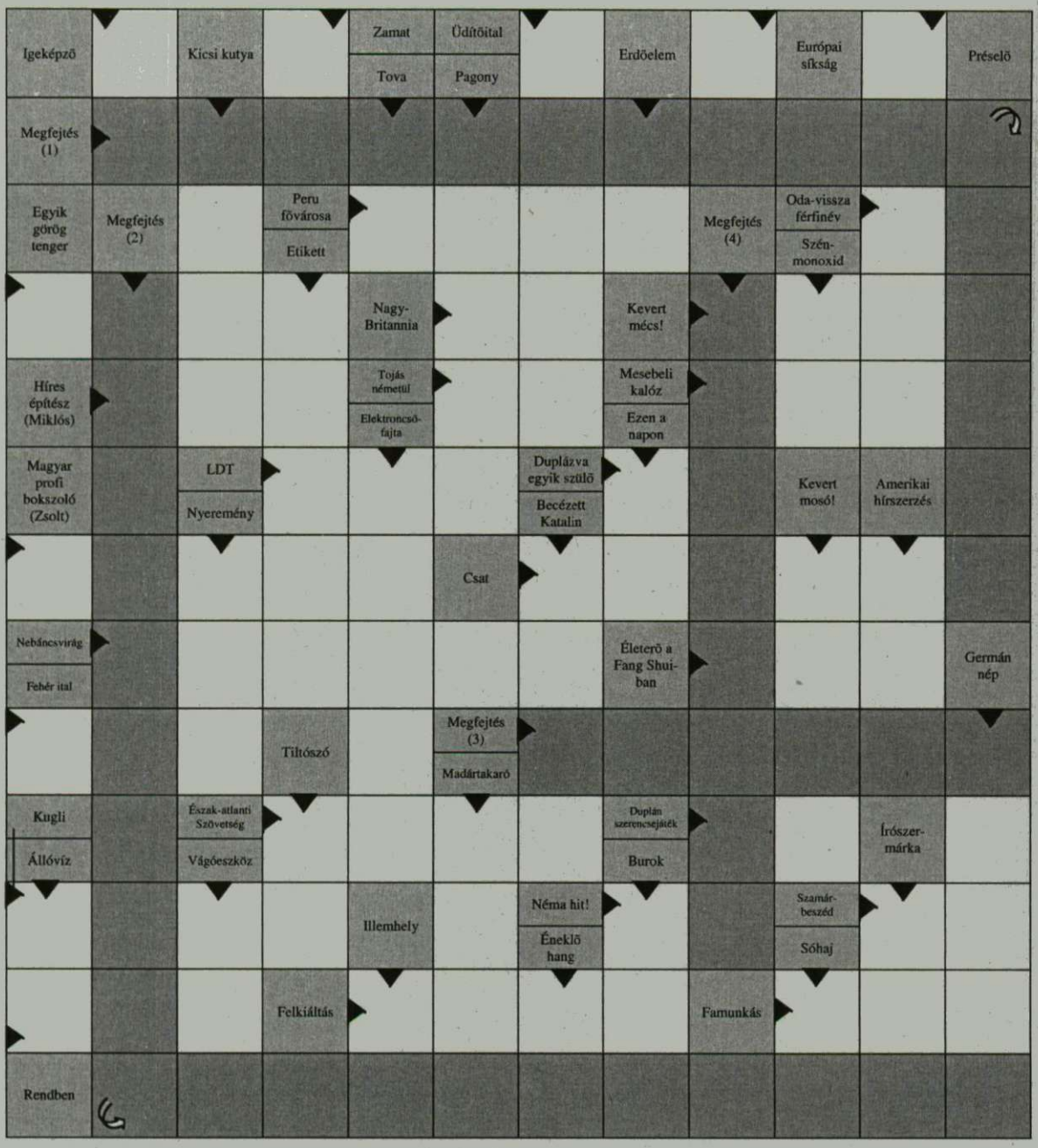

E havi rejtvényünk megfejtése az itt közölt vers címe és ausztrál szerzőjének neve.

Múlthavi rejtvényünk szerencsés megfejtői: *Csillik Mihály, Zalai Márta, Szankó Szabolcs, Zalai Angelika*

Nyereményük pizzajegy, amelyet a szerkesztőségben vehetnek át, Molnár Péternél.

Kalapja félreáll
inge ráng a testén
lábával szüntelenül
lóbál nem tud
megnyugodni.
Amikor szeplős arcát látom
unokaöcséim jutnak az eszembe
végtagjai arra emlékeztetnek hogy
milyen egyenes az én gerincem
és hogy az ujjaimat is természetesnek
veszem.
A kisfiú épp zöld lámpára vár.
Ujjaim összeszorulnak
szinte fáj hogy ép vagyok
nem tudom levenni róla a szemem
csak észre ne vegyen a lányom
A kisfiút gondosan felöltöztették
itt vagyok itt vagyok itt vagyok
erőködése akár egy suttogás

és amikor a lámpa zöldre vált
ő átszökdécsél az úton
szökken biccen szökken táncol
mégis mindannyiunkat itthagy
mint a zene törékeny forgatagában
tovatűnő tamburin.

C É L Z Á S

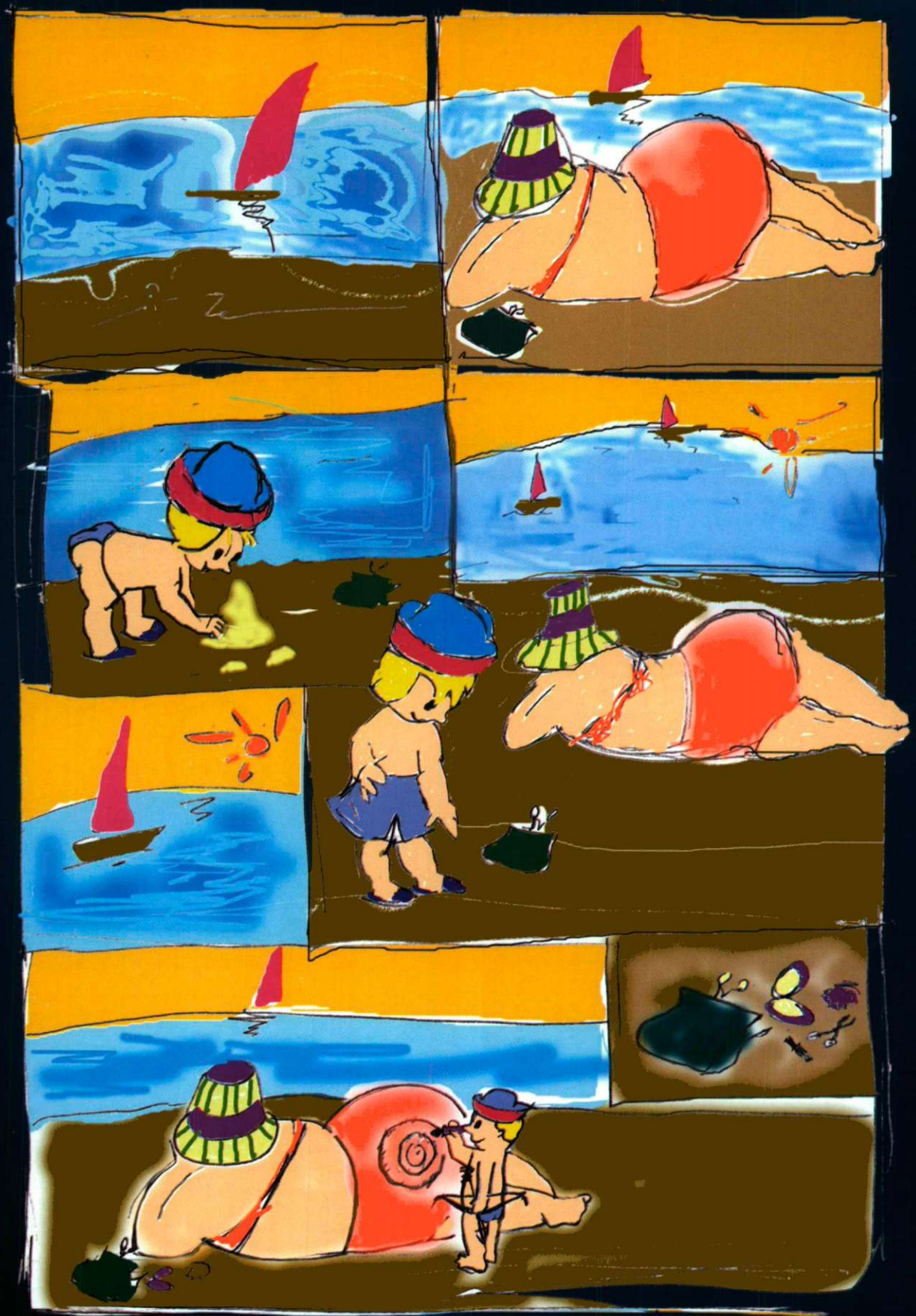

Rajzolta: Bozsó Dóra

6720 Szeged, Klauzál tér 7.
(Wagner-udvar)
Tel.: (62) 452-326
Fax: (62) 426-187
E-mail:
cwt.szeged@cwtsz.wslmail.com
Nyitva tartás:
H-P: 9-18 Szo: 9-12

Carlson Wagonlit Travel

Repülőjegy-ajánlat diákoknak

Amman	105 100,-
Amsterdam	50 600,-
Athén	59 600,-
Bangkok	149 900,-
Boston	86 500,-
Edinburgh	47 000,-
Helsinki	59 300,-
Kairó	71 700,-
London	49 900,-
Los Angeles	117 500,-
New York	94 900,-
Párizs	46 000,-
Riga	69 300,-
Toronto	117 500,-

A repülőjegy-árak meghatározott feltételekkel érvényesek. Nem tartalmazzák a felmerülő repülőtéri illetéket.
Utasbiztosítás, vízumügyintézés.

Nemzetközi diák- és tanárkártyák (ISIC, ITIC).

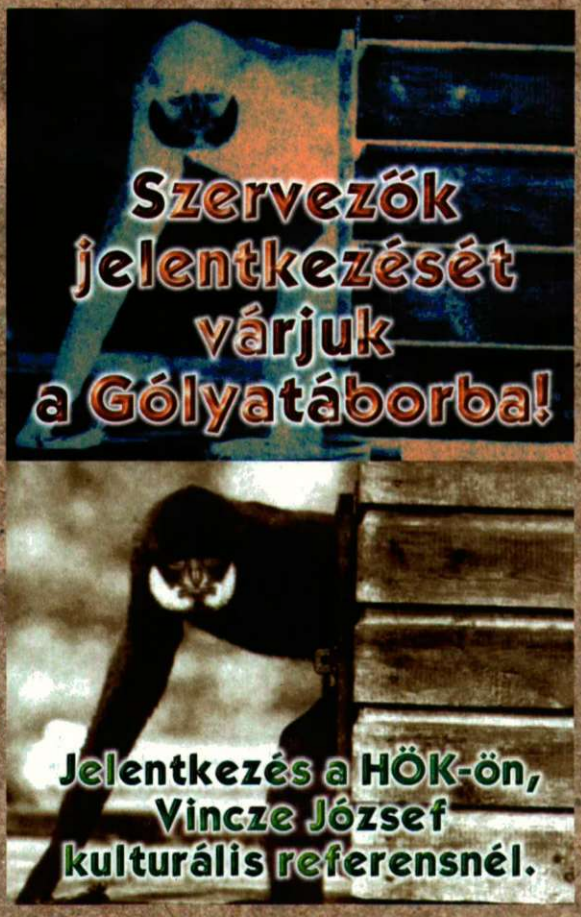

"KÖRÚT" ANTIKVÁRIUM

TELJES FELÚJÍTÁS UTÁN MEGÚJULT ÁRUKÉSZLET!

- Használt könyvek -
- Jegyzetek -
- Kötelező olvasmányok -

KÖNYVELŐJEGYZÉS
KÖNYVBESZERZÉS

INTERNET
8 Ft / perc

Szeged, Tisza L. krt. 59.
Telefon: 62/315-322
Mobil: 30-9-558-979
Nyitva tartás: H-P: 9-18, Szo:9-13-ig

„Norma" Nyomdász Kft.
WWW.NORMA.HU

Üdvözlünk!

Cégünk 11 éves, 100%-ban magyar tulajdonú, dinamikusan fejlődő, hosszútávú perspektívával rendelkező, a régióban jelentős nyomdának számító vállakozás.

Keresünk: **programozót, számítógépes előkészítőt** (Corel,ADOBE...), **grafikust, montírozót, könyvkötőt, üzletkötőt.**
Amit ajánlunk: **európai színvonalú munkakörnyezet, hosszútávú biztos állás, méltányos fizetés, napi kihívások.**
Nálunk kötelező: **kreativitás, pozitív hozzáállás.**

Érdeklődni:
Rostás Gábor
70/313 57 35
www.norma.hu

Tisztelettel:
Rostásné Rácz Irén és Rostás Pál
ügyvezetők
Tel.:62/244-499, Fax:62/241-249